

2025/4. szám

Kedves Besnyőiek!

Elrepült a nyár és ismét itt az ősz. Oktatási intézményeink megteltek étellel, melybe Önök is belepillanthatnak a Besnyői Hírmondó legújabb számán keresztül.

Az újság hasábjain beszámolunk a Szironta Együttes varázslatos koncertjéről, a jó hangulatú főzőversenyéről és sikeres pályázati eredményekről.

Öröndetes hír az is, hogy végre lehetővé vált ATM telepítése községünkben.

Besnyő 75. születésnapja alkalmából ebben a számban az iskolai oktatás, a könyvtár, a Helytörténeti Gyűjtemény múltjáról és jelenéről olvashatnak kedves olvasóink.

E helyen is hálásan köszönöm Baki Ferencné Rózsika néninek a szívvel-lélekkel végzett munkáját, írásait, és nagyon köszönöm Hajnal Józsefné Adél néninek, Nagy Ferencnek, Németh Istvánné Juliska tanító néninek, Bakos Benjáminé Bakos tanár néninek, Nyersné Vajda Mártának, Hortiné Tiringér Júliának, Szűcsné Hambalgó Gyöngyinek, Andrásiné Dr. Baki Juditnak, hogy megosztották velünk emlékeiket, gondolataikat! Nagyon jó egészséget, boldog családi életet és sok-sok szeretetet kívánunk mindannyiuknak!

Mi már nagyon készülünk és szeretettel várunk mindenkit szeptember 27-én, szombaton 16.30-tól az iskola udvarára szervezett szüreti rendezvényre és Szent Mihály-napi máglyagyújtásra!

Fogadják szeretettel lapunkat!

Fejes Zsuzsanna polgármester

IDŐSEK VILÁGNAPJÁRA

Nagy szeretettel köszöntöm Besnyő község időskorú lakosait, és kívánom, hogy családtagjaik, barátaik szeretete aranyozza be hétköznapijaikat és ünnepeiket, ajándékozzák meg Önöket vidámsággal, figyelemmel, szeretetükkel.

Kívánom, hogy bajaik, problémáik ellenére is élvezzék az életük minden egyes pillanatát.

Nemcsak idősök napján, hanem az év minden napján érezzék a család, a társadalom megbecsülését.

Érezzék, hogy szükség van Önökre, érezzék, hogy vannak dolgok, amit jobban tudnak, vannak dolgok, amit csak Önök tudnak.

Kívánok nagyon jó egészségben, szeretetben, bőségben hosszú életet. Isten éltesse Önöket!

Fejes Zsuzsanna polgármester

A besnyői búcsú
október 12-én, vasárnap lesz

Besnyő Község Önkormányzata
újra meghirdeti
a madárijesztő-szépségversenyt

A madárijesztő-szépségversenyre a szeptember 27-én tartott szüreti rendezvényen kerül sor Besnyőn, az iskola udvarán.

A madárijesztőket a versenyre benevezni a rendezvényen 16.30 és 17.00 óra között lehet.

A legszebb madárijesztőt készítő díjazásban részesül.

Csokival jutalmazzuk, aki a rendezvényen madárijesztőnek öltözik.

ŐSZI DEKORÁCIÓ

Településünkön színes, vidám hangulatú dekorációval várjuk az őszt, amit Gönczölné Rákász Zsuzsanna, Madarász Viktorné, Kroó Zoltánné, Kroó Zoltán készített. Hálás szívvel köszönjük lelkes és fantasztikus munkájukat!

Kedvezményezett neve: Besnyő Község Önkormányzat

A fejlesztés tárgya, célja: Besnyő belterületi útjainak felújítása

A szerződött támogatás összege: 123 999 625 Ft

A projekt tartalmának bemutatása:

A pályázat célja Besnyő település belterületén az alábbi utcák felújítása:

- Fő utca felújítása a Petőfi utca és a József Attila utcák közötti szakaszon
- Rákóczi utca felújítása a Fő u. és Viola u. közötti szakaszon
- Dankó utca felújítása a Fő utcától kezdődően 157 m hosszan
- Szabadság utca felújítása a Toldi utcától az Akácfa utcáig

A projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében, az Európai Unió támogatásával, a magyar állam társfinanszírozásával valósul meg.

A fejlesztés eredményesen járul hozzá a település közlekedési infrastruktúrájának fejlesztéséhez, ezáltal fokozva az alapvető szolgáltatások hozzáféréseinek javulását, valamint a településkép szépülését is.

A projekt tervezett befejezési dátuma: 2028.01.31.

A projekt azonosító száma: TOP_PLUSZ-1.2.3.-21-FE1-2022-00021

ATM TELEPÍTÉSE KÖZSÉGÜNKBEN

Ezúton tájékoztatjuk a lakosságot, hogy várhatóan szeptember második felében az MBH Bank ATM-et telepít községünkben. Az új automata jól megközelíthető helyen lesz a Kultúrköz utca 2. szám alatt lévő sportöltöző mellett, így településünk lakosai könnyebben vehetnek fel készpénzt bankszámlájukról.

A magyar kormány döntése értelmében a pénzügyintézeteknek az ország valamennyi településén biztosítaniuk kell legalább egy bankjegykiadó automata működését, amelynek jegyében országszerte egyre nagyobb lefedettséggel érhetőek el az ATM-ek. Mindez nagy segítséget jelent a családoknak, időseknek, vállalkozóknak egyaránt, hiszen bár a digitális

fizetési megoldások egyre népszerűbbek, a készpénzhasználat továbbra is fontos szerepet játszik a mindennapokban.

Az MBH Bank ATM-hálózatfejlesztési programja 2024-ben indult, melynek célja, hogy 2025 végére a hitelintézet több mint 1400 helyszínen biztosítson ATM-hozzáférést, a programnak ezúton településünk is része lett.

Bízunk benne, hogy az új ATM jelentősen megkönnyíti majd közösségünk mindennapjait, és hozzájárul a helyi szolgáltatások színvonalának emeléséhez és településünk fejlődéséhez!

Fejes Zsuzsanna
polgármester

ÓVODAI ÉLETÜNKBŐL

„Milyen is egy óvodás,
vidám kedvű és csodás,
vagyis nincs benne hiba,
ezért járhat oviba!”

(Aranyosi Ervin)

MÉHECSKE (kis) csoport

óvodapedagógus:
Madarász Viktorné

pedagógiai asszisztens:
Kovácsné Szilvássy Noémi

dajka:
Kroó Zoltánné

SÜNI (kis-középső) csoport

óvodapedagógus:
Gönczölné Rákász Zsuzsanna

pedagógiai asszisztens:
Göblyös-Szaniszló Dominika

dajka:
Gregus Anikó

MACI (középső-nagy) csoport

óvodapedagógus:
Kulcsár Éva

pedagógiai asszisztens:
Juhász Andrásné

dajka:
Szatmári Zoltánné
kisegítő dajka:
Csuka Andrea

BESNYŐI GULYÁSFŐZŐ VERSENY

Idén is lehetőséget kaptunk, hogy megszervezzük a besnyői Gulyásfőző versenyt. A tavalyi évhez hasonlóan idén is a Madárijesztő Fesztivál napján reggeltől kora délutánig tartott a program. Idén kevesebb csapat szállt harcba, de a hangulatra szerintem így sem lehetett panasz. A beígért rossz idő ellenére akik kilátogattak a pályára, mindenki jól érezte magát, és minden korosztály talált magának elfoglaltságot. Végül szoros küzdelemben Vágó Bence és csapata zsebelte be a legjobb gulyásért járó díjat. Ezúton is gratulálunk nekik, és várjuk vissza őket szeretettel, ahogyan mindenki mást is, hiszen így épül a hagyomány. Találkozunk jövőre is a Madárijesztő Fesztivál reggelén a sportpályán.

Topp Tamás

HARANGOK ÜNNEPE

Négyszáznál több harang zengte be a Gödöllői Királyi Kastélyt Új hangszerek a Szirontánál

Ahogy arról már hírt adtunk, augusztus végén egy újabb mérföldkövet értünk el. Igazi harangünnepet tarthattunk a Gödöllői Királyi Kastély Lovardájában, több mint 400 harang, 80 zenész és két telt házas koncert, kétszer 550 fős közönség előtt!

De mit is jelentett az Európai Harangfesztivál zárókoncertje együttesünknek, országunknak és a harangtársadalomnak?

A Szironta elmúlt két évtizedében komoly célként fogalmazódott meg a nemzetközi közösséghez való tartozás. Ennek egy fontos állomása valósult meg 2025. augusztus 27-én Gödöllőn. Az Európai Harangfesztivál keretében **80-nál több zenész érkezett az Amerikai Egyesült Államokból, Kanadából, Puerto Ricóból és az Egyesült Királyságból.** Természetesen mi, magyar zenészek is csatlakoztunk az „ad-hoc” együtteshez, amely 8 zeneművel készült a zárókoncertre. A repertoárba a harangtársadalom fontos céljait és üzeneteit gyűjtötte össze világhírű karmesterünk, Debbie Rice. A Szironta Együttes önálló szóló koncerttel készült, melyben Kéler Béla Bártfai Emlék műve (mely alapja volt Brahms V. Magyar Táncának), ifj. Johann Strauss „Éljen a magyar!” gyorspolkája, Monti híres Csárdása és Kodály Zoltán Esti dal kórusműve szólt meg.

Hatalmas öröm volt számunkra, hogy végre Magyarország adhat otthont egy olyan koncertnek, amelyen közel 100 zenész vehet részt – különös és nagyon ritka pillanat.

A magyarországi koncertekre alig pár óra alatt fogytak el a belépőjegyek, így mindkét előadáson 500-nál is többen ültek a közönség soraiban, teljesen megtöltve a Gödöllői Királyi Kastély koncerttermét.

Felemelő érzés volt, hogy a közönség a két utolsó számot négyszer (!) is visszatapsolta. A hivatalos finálé a „Söröshordó polka” volt – benne a hazánkban is ismert „Sej-haj, Rozi!” dallamával, a ráadásszámként pedig az Omega híres slágere, a Gyöngyhajú lány szólalhatott meg. Mindkét dallamot az „500 tagú, közönségből rögtönzött kórus” énekelte a harangzenészekkel.

Országunk ismét bizonyított, hiszen ahogy karmesterünk, Debbie Rice fogalmazott: bár megszámlálhatatlanul sok koncertet vezényelt az évek alatt, de ilyen közönséggel, ennyire tökéletes összhanggal még sehol nem találkozott. Köszönjük a közönségünknek is, hogy felejthetetlen élményt okoztak a zenészeknek!

A harangtársadalomban pedig most már „tollal írták fel” Magyarország nevét. Igazoltuk, hogy méltó helye van a harangzenének is kicsiny országunkban. Ezt az a tény is igazolja, hogy szerencsére egyre többen kapnak kedvet a harangmuzsikához – a közönség már bizonyította, hogy kíváncsi az előadásokra, azonban az országban is egyre több helyről halljuk: harangot vásároltunk, harangra gyűjtünk! A fesztiválon is képviseltette magát a Soltvadkerti Református Harangegyüttes, az Art Classic Harangegyüttes. A Szironta is „kibővült csapattal” állt be a zenészek közé: a megszokott arcok mellett Németh Csenge, Németh Csongor és Németh Szófia – a fesztiválozók legfia-

talabbjaiként állták a sarat, nem is akárhogy. Szerencsére a „mai fiataloknak” már nem okoz gondot az angol nyelv, így hamar összebarátkoztak a zenésztársakkal, és a fiataloknak az sem okozott gondot, hogy a legnehezebb hangokat vegyék kézbe. Reméljük, hogy még sok közös koncerten láthatják őket is a Szironta tagjaiként!

Bár csak „apróság” – de számunkra jelzésértékű: miután igazoltuk, hogy hazánkban is helye van a nemzetközi harangtársadalomban, a jövő évi, 21. International Handbell Symposium felhívása magyar nyelven is megjelent...

Az ilyen fesztiváloknak az egyik legnehezebb logisztikai problémája, hogy hogyan jut el egy távoli (mint pl. Amerikából nézve Magyarország) országba 400-nál is több harang. **Örömhírt is megoszthatunk:** a Szironta Együttes megvásárolta a **2. készlet amerikai harangját**, mely Nashville-ből érkezett hozzánk augusztus elején. Bár használt hangszerkészlet, amely komoly felújítást igényelt, de szerencsére a fesztiválra már szinte teljes pompájában szolgálta a zenészeket – ezzel pedig együttesünk újabb 54 haranggal (4,5 oktáv) gazdagodott.

Persze az augusztus nem csak a harangfesztiválról szólt. Az államalapítás ünnepköréhez kapcsolódva három koncerten is találkozhattak velünk: Órbottyánban, Békéscsabán és Csepel-Darudombon is megszólaltak harangjaink.

Az ősz is dolgoz lesz, október végén Lengyelország–Litvánia–Észtország–Finnország turnéra készülünk, és nyakunkon az advent. Három kiemelkedő koncerthelyszínt már most megoszthatunk: A **Debreceni Református Nagytemplomban**, az **Esztergomi Bazilikában** és a **Gödöllői Királyi Kastély Dísztermében** is felcsendülnek az ünnepi időszakban harangjaink! Kövessék közösségi média felületeinket a részletekért!

ISKOLÁNK HÍREI

Iskolánk életében mindig különleges pillanat a tanévnyitó ünnepség, hiszen ekkor lépnek be hozzánk azok a kisdíákok, akik először válnak közösségünk tagjaivá. Az idei szeptember elsején különösen nagy szeretettel fogadtuk a mosolygó, kíváncsi szemű elsősöket, akik izgatottan érkeztek szüleik kíséretében.

A tanévnyitó ünnepségen köszöntőbeszédemben így szoltam a gyerekekhez és a szülőkhoz: „Az iskola nem csupán a tudás helye, hanem közösség is, ahol barátságok születnek, élmények gazdagítanak, és ahol mindannyian tanulunk egymástól.”

Elsőseinknek azt kívánom, hogy érezzék magukat biztonságban, örömmel és kíváncsisággal vegyenek

részt minden napban. Számunkra az a legnagyobb öröm, ha itt boldog gyermekarcokat látunk.

Külön büszkeséggel számolhatunk be arról, hogy az elsősök tantermét a nyár folyamán teljesen megújítottuk. Új festés, barátságos színek, kényelmes bútorok és friss dekoráció várta a gyerekeket, akik valóban otthonosan érezhetik magukat első tanévi felfedezéseik során. A szorgalmas előkészületeknek köszönhetően igazi, gyermekbarát környezetben kezdhették meg tanulmányaikat. A felújítási munkálatokban segítségünkre volt a Dunaújvárosi Tankerületi Központ által biztosított karbantartó, segítő szülők, a technikai dolgozók és nem utolsó sorban a tanító nénik, akiknek csodaszép dekorációi tették

igazán otthonossá a tantermet. Hatalmas köszönet áldozatos, fáradhatatlan munkájukért. Nemcsak az első osztály tantermét tettük otthonossá, iskolánk valamennyi közösségi terét és tantermét is színes, vidám, inspiráló dekorációk fogadták, amelyek pedagógusaink kezeinek munkái.

A nyár folyamán minden tanteremben sikerült kicserélni a karnisokat, amelyek felrakásában nagyon sok szülői segítséget kaptunk. E helyen is szeretném megköszönni!

A felső tagozat folyosóján kialakítottunk egy kis „kommunikációs sarkot”, ahol kényelmes babzsákokat, ülőgarnitúrát helyeztünk el, a gyerekek nagy örömére. Hatalmas boldogság volt látni, ahogy birtokba vették a szünetekben.

Nevelőtestületünkbe új kollegák érkeztek: Tóthné Juhász Krisztina (az 1. osztály napközis tanítója), illetve régi-új matematika szakos kollegáink, Mátyási Sándorné az 5. osztályban tanít matematikát. Juhosné Kibédi Rozália ebben a tanévben a 6., 7. és 8. osztályokban tanít matematikát, és igazgatóhelyettesi feladatokat is ellát.

Az első nap örömteli hangulatban telt: sok-sok mosoly, bátor kézfeltartás és izgatott suttogás jelezte, hogy az új tanév nemcsak kihívásokat, hanem rengeteg élményt és közös kalandot tartogat.

„Minden gyermek egy apró csoda, akinek útját szeretettel és türelemmel kell egyengetnünk” – vallom igazgatóként, és bízom benne, hogy az idei évben is mindannyian hozzájárulhatunk ahhoz, hogy diákjaink biztonságban, megbecsülve és boldogan fejlődhessenek.

Ezzel a hitvallással indítottuk el az új tanévet, és kívánjuk, hogy mind tanulóink, mind pedagógusaink számára tartalmas, sikerekben gazdag és élményekkel teli időszak legyen az előttünk álló év.

Garaguly Krisztina igazgató

HÁLA, KÖSZÖNET, BÜSZKESÉG

„A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható.”

Ez a három érzés töltött el bennünket egy igazán forró nyári este, 2025. augusztus 27-én a Gödöllői Királyi Kastély Lovardájában megrendezett harangkoncerten. A Sziron'Art Egyesület elnöke, Sólyom Balázs meghívott bennünket az Európai Harangfesztivál zárókoncertjére. Köszönjük, hogy még az odautazásunkat is biztosította, a Népdalkör tagjaival utazhattunk.

Megérkezésünkkor, a kastélykertben áradt velünk szemben a tömeg, a délutáni koncert ért véget. Az esti koncertre várakozók hosszú sorában állva, önkéntelenül is felfigyeltünk egy-egy mondatra: – Nagyon szép volt! – Hihetetlenül szóltak a harangok! – Ennyi harang összjátéka, fantasztikus! – A karmester személye magával ragadó!

Az esti koncertre is zsúfolásig megtelt a terem. Előttünk 400 harang, 80 zenész, közöttük az ismerős arcok. Már akkor azt mondtuk: Olyan jó érzés, hogy mi a nyolcvan zenészből hét embert személyesen is ismerünk!

Aztán Balázs megnyitotta az estet, bemutatta a részt vevő együtteseket. A kanadai származású karmester, *Deborah Rice* nagyon kedvesen, magyarul köszöntötte a közönséget. Ezután egy csodálatos zenei utazásban volt részünk a harangok által. A koncert záró részében kamarazenei felállásban önálló műsort adott a Szironta Együttes. Ismerős dallamok csendültek fel. Ekkor csak a mi „gyerekeink” zenéltek: *Czumpft Krisztina, Gelencsér Szofi, Germán Márton, Konkoly Violetta, Németh Csege, Németh Csongor, Sólyom Balázs*. A közönség az egész koncert alatt mindig hálás tapsal köszöntötte meg a zenészek játékát. A koncerten két olyan zeneszám is elhangzott, amikor a közönség az ismert

dallamokat hallva a harangokkal együtt énekelt. A zárószám is ilyen volt. *Germán Márton*, az együttes művészeti vezetője által harangokra átírt ismerős dallam csendült fel: az Omega együttes ikonikus slágere, a Gyöngyhajú lány. A közönség együtt énekelt a harangokkal, a többszöri ráadás zenélés után hatalmas tapsal megköszönve az élményt. A teremben több, mint 500 ember állva tapsolt, ezzel jutalmazva a zenészek csodálatos előadását.

Leírhatatlan az érzés, amit akkor, ott éreztünk, az egykori polgármester és az egykori iskolaigazgató. Mindkettőnk fejében ugyanazok a gondolatok jártak. Hálások voltunk a sorsnak, hogy 1994-ben Besnyőn a zenei tagozat elindításának részesei voltunk, hálások, hogy *Nyersné Vajda Márta* zenetanár megkeresett bennünket. Köszönjük neki, hogy közel 200 kisdíjakot nevelt-oktatott a zene szeretetére a nálunk töltött 15 év alatt. Hálával és köszönettel tartozunk, hogy egykori tanítványaival megismertette a csengettyűk és harangok világát, és megalapította a Szironta Citera- és Csengettyűegyüttest, akik egykori tagjai továbbvitték a csengettyű- és harangzenélést. Ők a Szironta Együttes alapító tagjai, akiket most már országhatáron túl is ismernek. Köszönjük az együttes tagjainak a lelket tápláló zenélést, a sok munkát, amivel megszervezték ezt a koncertet. Köszönet azért is, hogy az alapító tagok mellett ott szerepelt velük az utánpótlás korosztály is: *Csege, Csongor és Szofi*. Hatalmas élményt adtak a három gyermeknek az Európai Harangfesztiválon való fellépéssel, hiszen Horvátországban és Szlovéniában is szerepelhettek velük. Gratulálunk a három gyermek szüleinek is!

Hála, köszönet, büszkeség! Igen nagyon büszkék vagyunk a „szirontásokra”, hálások, hogy a koncerten ott lehettünk, és köszönjük a „lelki táplálékot”.

Fónad Józsefné (Nelli néni) és Baki Ferencné (Rózi néni)

SZISZA-NYÁR

A Szironta Szakkörök harangos csapatának nem ért véget a tanév június végével. A nyáron még többet dolgoztak, mint a tanév folyamán. Közreműködtek a Szironta nyári koncertjein önálló darabokkal, valamint a közös zeneművekben is kivették részüket.

Azonban nem csak néhány fellépés erejéig tartott a felkészülés. A júliusi hónapban öt új dallamot tanultak meg a fiatal zenészek. Az amerikai

módszerrel dolgozva folytatták a tanulást – nem ok nélkül. Jó volt látni és tapasztalni, hogy nyolc év alapos és kitartó munkája beérett, hiszen nem volt ez sem akadály számukra, nagyon jól helytálltak a próbákon.

A megtanult dallamok pedig nemcsak Magyarországon, hanem Szlovéniában és Horvátországban is megszólaltak a színpadon – hiszen a fiatal zenészek csatlakoztak az Európai Harangfesztivál valamennyi koncertjé-

hez, és az amerikai, kanadai, Puerto Ricó-i és brit harangzenészekkel közösen léphettek színpadra. A közös próbák alkalmával és a koncertek örült rohanása közepette is szuperül helytálltak.

Németh Csenge, Németh Szófia, Németh Csongor nagyon szépen köszönöm a munkátokat, lelkesedéseteket, jókedveteket! Szuper volt veletek dolgozni a nyáron is!

Czumpft Krisztina

ELMARADT A MADÁRIJESZTŐ FESZTIVÁL

A kedvezőtlen időjárás miatt, nagy szomorúságunkra, nem tudtuk megtartani az augusztus utolsó szombatjára szervezett nyárbúcsúztató rendezvényünket, a Madárijesztő Fesztivált. Sajnálatos módon a fesztivált utólag sem áll módunkban megtartani, többek között azért, mert a rendezvény költségeinek nagy részét így is meg kellett térítenünk.

Megértésüket köszönjük!

AZ EURÓPAI HARANG- ÉS CSENGETTYŰEGYÜTTESEK SZÖVETSÉGE KAPACITÁSFEJLESZTŐ PROGRAMOT INDÍT 44,6 MILLIÓ FORINTOS TÁMOGATÁSSAL

Az Európai Harang- és Csengettyűegyüttesek Szövetsége (EHC – European Handbell Committee) **44 599 121 forint** támogatással hároméves fejlesztési programot indít **2025. szeptember 1. és 2028. augusztus 31.** között. A projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében, a GINOP_PLUSZ-3.2.3-24-2024-00115. számú pályázat alapján valósul meg és célja az érdekképviselési kapacitások erősítése, a szociális párbeszéd támogatása és a nemzetközi együttműködések bővítése a harangzenészek közösségében Magyarországon és Európában.

A PROJEKT FŐ ELEMEI

- **Szervezeti kapacitás bővítése:** a projekt megvalósítása érdekében szükséges munkavállalók foglalkoztatása
- **Nemzetközi tanulmányutak:** Anglia, Izland, Észtország – tapasztalatcsere és a nemzetközi szövetséghez való csatlakozások elősegítése.
- **Workshopok:** egynapos, gyakorlati fókuszú események a szervezeti erőforrások és jó gyakorlatok bemutatására.
- **Tagi adatbázis:** hiánypótló, naprakész, a közösség és partnerek számára strukturált hozzáféréssel.
- **Rebranding és digitális megújulás:** új arculat, honlap és grafikai rendszer, egységes nemzetközi megjelenés.
- **Eszközfejlesztés:** A hatékony működéshez szükséges eszközök beszerzése.
- **Folyamatos kommunikáció és promóció:** sajtómegjelenések, tájékoztató anyagok, sajtóesemények.

VÁRT HATÁSOK

- **Erősebb érdekképviselés és szociális párbeszéd** a művészeti foglalkozásuk körében.
- **Nemzetközi kapcsolati háló bővülése** és élő együttműködések, nemzetközi tagság.
- **Szervezeti hatékonyság növekedése**, mérhetően több bevont tag és partner.
- **Modern, egységes arculat** és transzparens, adatvédelmi szempontból biztonságos működés.

Az EHC 2016-ban alakult, hogy méltó képviselést, szakmai és érdekvédelmi fórumot biztosítson a harangzenészeknek és harangegyütteseknek. A szervezet országos és nemzetközi lefedettséggel dolgozik a szakmai fejlődés támogatásán és a kulturális együttműködések erősítésén.

Germán Márton
az EHC elnöke

Sajtókapcsolat: office@eurohandbell.com; +36 25 222 123

75 ÉVES BESNYŐ

„A múlt erős gyökér, jelen és jövő belőle él.”
(Bábel Balázs)

NÉPISKOLÁK A PUSZTÁBAN

Állami Általános Iskola – Arany János Általános Iskola Besnyő

„Szép, csodálatos emlék a múltunkból,
a sajnós már elmúlt kamaszkorunkból,
De jó elővenni az emléktarsolyunkból,
a mára már megszépült élepszakaszunkból.”

(Halász István)

Az iskolásévek meghatározó élepszakasza mindannyiunknak. Minden adott kornak sajátos oktatáspolitikája van. A hozzám hasonló korú nemzedék átélte ezeket a változásokat. Besnyő 75 éves közoktatásának méltó bemutatásához néhány nevezetes dátum említésével, az egykori itt tanító pedagógusok, tanítványok visszaemlékezéseivel, egykori fényképekkel szeretnék tájékoztatást adni a Besnyői Hírmondó olvasóinak.

Írásom elkészítéséhez felhasználtam az itt élők által elmondottakat, Mátyási Sándorné igazgató által szerkesztett Visszatekintő című jubileumi kiadványában megjelent visszaemlékezéseket, amelyek az iskola fennállásának 60. évfordulójára készültek 2020-ban, és annak a 41 évnek az emlékeit, amelyeket a besnyői iskola falai közt pedagógusként megéltem.

A magyarországi iskoláztatás történetének jelentős dátuma az **1868-as népiskolai törvény**, mivel ez vezette be a kötelező népoktatást 6 és 12 éves kor között. Így az elemi iskola mindenki számára elérhető lett. Ekkor az osztálytermekben fapadok, palatáblák, kréták voltak az oktatás eszközei. A különböző korú gyerekeket a tanító egyedül oktatta. Legfőbb tananyag az írás, olvasás, számtan és hittan volt. Ekkor még igen kevés iskola épült. Aztán 1926-ban született VII. tc. már az iskolaépítésre és a tanyai iskoláztatásra helyezte a hangsúlyt, kötelezték a földbirtokosokat, hogy népiskolát állítsanak. Ennek helyi bizonyítékai, hogy az egykori pusztákon (Alsó-, Felsőbesnyőn, Rohodán, Göböljárásán) voltak iskolák. Az 1940. évi XX. törvény mondta ki a **nyolcosztályos népiskola** bevezetését. Több iskola is egyházi fenntartású volt. A háború befejezése után még fontosabbá vált az iskoláztatás. **1948-ban az iskolák fenntartója az állam lett.** Új tantervek léptek életbe, 1946-tól kötelezővé vált az orosz nyelv oktatása, a tankötelezettség 14. életévig tartott. 1950-ben a kor ideológiáját jellemző tanterv lépett életbe.

1948-tól 1961-ig iskolaigazgatók voltak:

1948–1949	Tabi Elemér
1949–1951	Vargha Erzsébet
1951–1952	Kokas Istvánné
1952–1961	Takács Mihály

„A varázslat nem az állandóságban,
hanem a változásokban van.”

1960-tól napjainkig iskolaigazgatók voltak:

1960–1961	Takács Mihály
1961–1967	Nagy Ferenc
1967–1982	Deli Pál
1982–1988	Matkovics Lászlóné
1988–2008	Baki Ferencné
2008–2010	Drippy László
2010–2013	Ress Tibor
2013–2014	Kovács Gáborné
2014–2020	Mátyási Sándorné
2020/2021-es tanévben	Takács Katalin
2021–	Garaguly Krisztina

1960-ban felépült Besnyőn az új iskola, nyolc tanteremmel, kémiai szertárral, úttörőszobával, igazgatói irodával, tanári szobával. Akkor még szenes kályhák biztosították a meleget, és olajos padló volt a tantermek burkolata. A külterületi iskolák megszűntek. **1963-ban** lépett életbe az új általános iskolai tanterv, megtörtént a tankönyvek teljes cseréje, amelyekből 1980-ig tanítottunk. 1973-ban tananyagcsökkentés volt. **1982-ben** bevezetésre került az **5 napos munkahét**. 1984-85-ös tanévtől ismét új tantervek, új tankönyvek jelentek meg, és megkezdődött a **számítástechnikai ismeretek** oktatása. 1985. évi I. tv. meg-

Diákok beszélgetnek 1960-ban az épülő új nyolctantermes iskola előtt, melyet szeptember elején adtak át a besnyői gyermekeknek

(Fotó: Nemzeti Archívum)

jelent az oktatásról, megjelentek az alternatív tantervek, tankönyvek, módszerek az iskolákban. **1989-től szabadon választható volt a kötelező idegen nyelv.** 1989-ben megszűnt a központi irányítás, a **Nemzeti Alaptanterv** előkészületei megindultak. 1993-ban új korszak kezdődött a közoktatásban, életbe lépett a 79. tv. a közoktatásról, mely meghatározta a szülők, tanulók, a közoktatásban foglalkoztatottak jogait és kötelességeit. 1999-ben megjelentek a kerettantervek, az iskolák kidolgozták a **helyi tantervüket és pedagógiai programjukat.** 2011. új köznevelési tv., mely értelmében az iskolák állami fenntartásúak lesznek, tankötelezettség korhatára 16 év. **2013-ban** bevezették az iskolákban a **hit- és erkölcstan** oktatását, és az iskolák irányítója a Klebersberg Intézményfenntartó Központ (KLIK) lett, majd jogutódja a **Klebersberg Központ** vette át az **intézményfenntartó** szerepet.

A fent leírtak voltak a törvényi meghatározói az iskolánkban folyó oktatásnak. Az iskolákat élettől a tanulók és az őket tanító pedagógusok töltik meg. Munkájukat segítik a technikai és adminisztratív dolgozók, akik szintén fontos partnerei nevelő-oktató munkánknak. A hatékony pedagógiai munkának elengedhetetlen feltétele a szülőkkel való jó együttműködés. Mellettük ott vannak azok a segítő szervezetek, intézmények, amelyekre mindig szá-

míthat az iskola. Közülük kiemelném a termelőszövetkezetet, megköszönve ezzel a sok évtizeden át nyújtott segítséget, és a Sziron'Art Egyesületet, akik napjainkban segítenek iskolánknak.

Iskolánk folyamatosan szépült, megújult az elmúlt években. A legnagyobb fejlesztéseket 2008-ban végezték iskolánkban. Besnyő község önkormányzatának, Fejes Zsuzsanna polgármester asszonynak és a képviselőknek a törvényi változások ellenére is szívügye az iskola.

Minden év szeptemberében nagy szeretettel fogadják pedagógusaink a lelkes kisdíjakokat. Munkájukról 2007 óta a Besnyői Hírmondóban rendszeresen tájékoztatják falunk lakóit. Színes, élménydús programokról, hatékony tanulásról, oktatásról-nevelésről és gyermekközpontú iskoláról tanúskodnak ezek az írások, képek, amelyeket már az önkormányzati közösségi oldalon is láthatnak az érdeklődők. Legyünk büszkéek iskolánkra!

Azok a régi iskolásévek...

Az alábbi írásokat a szerzők nagy szeretettel készítették: egykori diákok, egykori pedagógusok, köszöntve vele az immár 65 éves iskolánkat és a 75 éves Besnyőt, emlékezve az elmúlt évekre.

Baki Ferencné

EMLÉKEIM A RÉGI ISKOLÁRÓL

Az 1950-es évek fiatal pedagógusa volt Hajnal Józsefné Schlitter Adél, a 95 éves Adél néni, aki 1953 augusztusától 1958 augusztusáig tanított Besnyőn, és csodálatos írásában emlékezik a régi iskoláról. Évről évre visszalátogat hozzánk és velünk van a Besnyőről elszármazottak találkozóján. Ebben az évben is nagyon készül eljönni közénk. Írását olvassák szeretettel

Besnyő neve korábban Göböljárás volt. Ercsiben röviden csak Járásának nevezték. Sokszor hallottam ezt a szót otthon, a szomszédos uradalmi puszta nevét. Láttam nap mint nap a gazdasági kisvasút, a „pánvágli” szerelvényein a tejeskannákat ki-, vagy befelé szállítani. Alkalmanként néhány gazdasági munkás utazását is lehetővé tette az ercsi Olajházudvar és Göböljárás között, ami nekem rendkívül romantikusnak tűnt. Egyszer egy rövid szakaszon engem is odacsempészett az egyik munkaslány, amiért végtelenül hálás voltam neki.

A puszta lakóival nem találkoztam, csak vezetőik, irányítók jöttek be a grófi uradalom irodáiba. Az orvos időnként kijárt hintóval rendelni, a kint lakók egy részének volt lovas kocsija, de a többieknek, főleg a summásoknak nem volt közlekedési eszközük. Minek is lett volna? Hiszen ők – az utóbbiak – hajnaltól estig a földeken dolgoztak. A gyerekek is odakint jártak iskolába. Soha nem gondoltam, hogy nekem valamikor kapcsolatom lesz ezzel a településsel!

A II. világháború óriási átalakulást hozott életünkben. 1945 után megszűntek a nagybirtokok, jött a földosztás, majd pedig a termelőszövetkezetek megalakulása. A kis települések önállósultak, bekapcsolódtak az ország életébe és több esetben nevet is változtattak. Így lett Göböljárásból BESNYŐ. Ez nem volt teljesen idegen elnevezés, mert már létezett Felsőbesnyő (Kápolnásnyék irányában) és Alsóbesnyő (Pusztaszabolcs felé).

Iskolája még jó ideig a régi maradt. Erről szeretném most felidézni emlékeimet.

1953 augusztusának végén, alig egy héttel a tanévkezdés előtt kaptam meg áthelyezésemet az addigi munkahelyemről Besnyőre. Ez váratlan meglepetésként ért, de a Rákosi-rendszerben az ilyesmi nem volt ritkaság. Fogalmam sem volt, hogyan találom majd oda. Csak annyit tudtam, hogy Iváncsa vasútállomáson kell leszállnom és az ellenkező irányba elindulnom, amíg az első épületet meg látom. Az őrháznál egy vasutas igazított el. Ő volt későbbi tanítványom, Kónya Magdi édesapja. A gazdasági kisvasút sín párja ismét megjelent életemben! Talpfáin lépkedve lassan elértem az első épületet és az iskolát. Ugyanolyan hosszú cselédház volt, mint a mellette álló többi. Négy tanteremben váltakozó tanítás folyt. Dél előtt a felső tagozatosak jöttek, 13 órától az alsósok. A gyerekek nem sínylették meg ezt a beosztást, a nevelők viszont annál inkább. Mivel kevesen voltunk, a tanítók is kaptak órákat délelőttönként. Ez szinte egész napra az iskolához kötött bennünket. Hatnapos munkahét volt, szombaton is taní-

tottunk. Alsósként állandóan délutános voltam, délelőtt pedig a magyar irodalmat és nyelvtant tanítottam az 5., 6. és 7. osztályban. Munkám rengeteg fűzetjavítással járt, amit rendszeresen csak az esti órákban tudtam elvégezni. Ehhez jött a saját osztályom óráira való felkészülés, amit igazgatónk nagyon szigorúan vett.

Most bemutatom az akkori nevelőtestületet. Igazgató Takács Mihály. Tanárok: Takács Mihály (magyar irodalom és nyelvtan, történelem), Takács Mihályné Éva (biológia, földrajz), Hajnal József (matematika, fizika, kémia, gyakorlati foglalkozás), Bertli Márta (történelem, földrajz), Kovács Attiláné Katalin (biológia), Dombrádi Éva (testnevelés).

Tanítók: Kovács Istvánné Magdolna, Lóderer Éva („kis Éva”), Schlitter Adél, a későbbi Hajnal Józsefné és Császár Mihály. Egy év után kis Évát és engem kihelyeztek Felsőbesnyőre, ahol egy évet töltöttünk. Ekkor jöttek: Berényi Istvánné Boros Mária, Boros Lászlóné Szabó Anna tanítónők és Tóth Ilona magyar nyelv és irodalom szakos tanárnő. Később még kolléganőm volt Somorácz Mihályné Ilona biológia szakos tanárnő is egy évig, miután visszahelyeztek Besnyőre. Azután mi a férjemmel eljöttünk Törökszentmiklóásra, ezért a továbbiakat nem tudom. Már minden munkatársam eltávozott az égi mezőkre, így nekem jutott a megtisztelő feladat, hogy elkészítsem ezt a visszapillantást.

Takács Mihály igazgatónkról már korábban is megemlékeztem az egyik Besnyői Hírmondóban (2011. december). Dicséretem most sem maradhat ki. Talpig becsületes, bátor, gerinces embernek ismertem. A végsőig kiállt beosztottjai mellett, ha bármilyen rosszindulatú támadás ért valakit. Ez pedig gyakori eset volt az ötvenes, hatvanas években. Legyen számára ez a pár sor újra az elismerés és a köszöneté!

Ha most, hatvanhat év után kritikus szemmel visszapillantok az ott töltött öt évre, megállapíthatom, hogy az oktatás színvonala nagyon megfelelt a követelményeknek. Erre garancia volt Takács Mihály igazgató úr személye és nagy tudása. Ő már a II. világháború előtt is jó hírű igazgatója volt a sukorói iskolának. Ezt ő Besnyőn is örízni akarta. Nem tűrte a lazaságot, a fegyelmezetlenséget. Nála nem lehetett rosszul dolgozni.

Továbbtanuló gyermek is volt már korábban, de nem fejezte be a tanítóképzőt és hazajött Székesfehérvárról. Az ott töltött éveim alatt már többen is készültek középiskolába.

Az 1956-os forradalmi napokon nagy felelősséggel vigyáztunk kis tanulóinkra, nehogy az elszabadult indulatok következtében valamelyiknek baja essék.

Szertárunk felszerelése nagyon szerény volt. A legszükségesebb szemléltető eszközöket megkaptuk, de ezek kevésnek bizonyultak. Főnökünk elvárta, hogy kezűgyességünk és találékonyságunk arányában ezeket kiegészítsük. A tantermi padok régiiek voltak, a padló fekete, olajjal bemázolva. Minden hónapban egyszer kente be Tóth néni, aki a napi takarítást és begyűjtést is végezte. Szombaton délután került rá sor, tanítás után. Hétfőn aztán megnézhettük a lábunk nyomát!

A fűtés sem volt problémamentes. Szenes kályháink időnként füstöltek, ilyenkor nyitott ablak mellett folyt

a munka. Ennek több oka is volt: a kémények állapota, a tüzelő minősége, a korom lerakódása stb. Szegény volt az ország a háború után, mindent elvitt a „jóvátétel”, a régi, tönkrement épületekre alig jutott valami pénz. Egy fénykép is megörökítette, amelyen kabátban tanítok az 5. osztályban.

A régi urasági épületnek más gyenge pontja is volt. Télen a padlás berakódott hóval. Súlya veszélyesen nagy terhet jelentett, az olvadás megindulását pedig végképp nem volt tanácsos bevárni. A komoly károk megelőzésének egy módja volt: a letakarítás. Nagy havazások idején igazgatónk kérésére és vezetésével a férfi kollégák délutánonként alaposan felöltözve, lapátokkal felfegyverkezve indultak a „harcba”. Kemény munka volt a mínuszokban odafent dolgozni órákig. A hölgyeket nem hívta, de egyszer mi is megpróbáltuk. Kezünk, lábunk összefagyott, meggémberedett ujjaink jó ideig nem akartak engedelmeskedni.

A nevelők életkörülményeiről is ejtek néhány szót. A családosok szolgálati lakást kaptak. Hajnal Józsefnek a Községi Tanács egy társbérletet utalt ki. A lányoknak kettésével egy szolgálati szoba jutott, konyha és mellékhelyiségek nélkül. A többiek bejárók voltak. Nagy gond volt az étkezés. Kovács Istvánnét és családját a rokonság látta el, Takácséknak egy család otthonról hozta az ebédet, nekünk, lányoknak semmi lehetőségünk nem volt erre. Mi a szomszédos Beloianiszból hordattuk valakivel hétköznapienként, de nagyon költséges volt. Kezdő fizetésünk nem mindig engedte meg. Vasárnap, ha lehetett, hazamentünk, vagy főztünk egy teát a villanyrezsón. Amikor kis Évával kihelyeztek bennünket Felsőbesnyőre, ott volt ám csak cudar életünk! Nemcsak ebédünk, de még fűtési lehetőségünk sem volt. Év végén onnan Éva elment Gyöngyösre, én pedig visszamentem Besnyőre, miután Hajnal Józseffel házasságot kötöttem. Családosként sem volt könnyű, de legalább főzni és fűteni tudtunk magunknak. Első gyermekünk is még ott született. Sem bölcsőde, sem napközi otthon nem volt, nekünk kellett megoldani mindent. Tanulóink az általános iskolát járták, mi pedig az ÉLET iskoláját!

Visszaemlékezésem legszomorúbb eseményéhez érkeztem. 1958 áprilisában következett be a „Besnyői dráma”! Ilyen szalagcímmel hozták az újságok. Kiss B. László 8. osztályos tanulóink – aki katonaiskolába készült – talált egy háborús lövedéket a kis erdőben. Barátaival meg-

beszélték, hogy vasárnap délelőtt kimennek, és majd ő szétszedi. Katona barátai révén ő már ismeri az ilyesmit. A tervből valóság lett. Az érdeklődők gyűrűjében hozzá is fogott... A robbanás hangjára odarohanó felnőtteket szívósorító látvány fogadta. Laci már sehol... a körülötte térdelő és figyelő gyerekek pedig élettelenek. Néhányan félelmükre hallgatva még időben távolabbra húzódtak, egyikük még el is szaladt. Tőlük tudta meg a falu népe a történeteket.

A tragikus esemény áldozatai Kiss B. László, Nazdraveczky Ottó, Antal Ferdinánd, Fejes Gábor, Széll Ferenc és Varga Sándor voltak. Többen megsebesültek, de akkor túléltek. Közülük név szerint csak Laukó Jánosra emlékszem. Még 61 év után is nagyon mélyen él lelkünkben ez a borzalom. A templom közepén felravatalozott hat koporsó látványát nem lehet feledni. A község lakossága és összes tanulója egy emberként sorakozott fel igazgatója és nevelői vezetésével a gyászmisén, abban a korszakban, amikor ez főben járó bűnnek számított. Nyíltan vállaltuk önmagunkat és egymást, ezzel is kifejezve megrendülésünket és részvétünket a gyászoló hozzátartozók felé.

Ennél többet nem tehettünk. A bennünk élő örök értékek bátor megvallása előtt a diktatúra is meghajolt. Felette-seinktől egyetlen megrovás vagy rossz szó nem érkezett miatta. Őrizze a gyermekek emlékét ez a pár sor is, mielőtt nevük lassan a feledés homályába merülne!

A régi épületben ezután még egy évig fogadták a tanulókat, mielőtt megnyílt a várva várt szép és jól felszerelt iskola. A továbbiakat én már csak hírből ismerem, mert 1958. augusztus 10-én elköltöztünk Törökszentmiklósr. Köszönöm a kitüntető megbízatást, hogy besnyői emlékeimet az új iskola megnyitásának 60. évfordulója alkalmából leírhattam. Jó volt ismét egy rövid időre a múltban járni, bármilyen küzdelmes volt is ez a múlt. Lélekben újra Besnyőn voltam, ahol életemnek egyik meghatározó öt évét töltöttem.

További eredményes munkát kívánok minden tanulónak és nevelőiknek, szeretetteljes köszöntéssel:

Törökszentmiklós, 2019. november

Hajnal Józsefné Schlitter Adél
vasdiplomás tanítónő

NAGY FERENC, ISKOLÁNK EGYKORI IGAZGATÓJÁNAK LEVELE

„Csak a szeretetet lehet vég nélkül osztogatni úgy, hogy közben mégsem fogy el.” (Márai Sándor)

Kedves Besnyőiek!

A fenti idézetben leírt nagy szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Közel 60 év távlatából emlékszem vissza a Besnyőn töltött évekre.

Hát, hogy is volt?

1961 nyarán kaptam kinevezést az iskola élére, a szépemlékű Takács Misi bácsi utódaaként. A címet is megörököltem, így lettem 26 évesen „igazgató bácsi”. Ahogy a közismert dal mondja: „csak a szépre emlékezem”.

Ekkor fogadott Erzsikével, volt feleségemmel együtt bennünket az a vadonatúj iskola, ahol lehetőség adódott – az akkor még csodaszámba menő – egyműszakos, délelőtti tanításra. Előtte van az első tanévnyitóm, s a sok-sok csillogó szempár, mely akkor kíváncsian, érdeklődve szegeződött rám. Adva volt minden feltétel az oktatáshoz. A szülői munkaközösség közreműködésével sok lehetőség adódott az oktatást segítő kezdeményezésekre. Így SZM-pénzből vettünk egy vetítőgépet, s bevezettük iskolánkban is az iskolatelevíziózást. Nagyon hasznos volt.

Vasat gyűjtöttünk a politechnikai kert bekerítésének segítésére, még a kisvasút váltóit is „begyűjtöttük”. Hála a tsz-közgyűlés közreműködésének – na meg a szorgos munkáskezeknek –, megépült az új óvoda és benne a kis-méretű TORNATEREM. Mondanom sem kell milyen praktikus és népszerű a mai napig.

Fákat ültettünk az iskola udvarán és környékén. Szólnom kell a tantestületről is, amelynek tagjai nem tettek mást, mint becsülettel és felkészülten végezték munkájukat. Ezt mi sem bizonyítja jobban, hogy tanítványaik az élet különböző területein megállták a helyüket, mi több, néhányan a pedagóguspályát választották, amatőr festő, s még polgármester is akadt közöttük.

Szívesen emlékszem, vissza a délutánomkénti sport- és kulturális foglalkozásokra, na meg a sok kirándulásra.

A közelmúlt eseményei közé tartoztak az 50 éves osztálytalálkozók. Szívet melengető volt találkozni a régi tanítványokkal. Az külön öröm számomra, hogy az egyik volt leány tanítványom a találkozáskor maguk közül valónak nézett!

Külön szólnom kell a tagság s a tsz-vezetőség segítő-készségéről. Az ő közreműködésükkel fejlődött és gyarapodott a falu, s lett világszerte híressé. Külön öröm számomra, hogy többen vannak, akik jó patriótaként ápolják a hagyományokat, sőt a működő énekkar és a csengettyűs zenekar több, mint elismerésre méltóan szerepel.

Magunkról csak annyit, remélem, hogy a tudás fáklyája, melynek lángját a mi korosztályunk is ápolta, továbbra is lobog.

Végezetül szeretettel, de szomorúan emlékezem elhunyt tanártársaimra, és volt tanítványokra. Emléküket szívemben örökre megőrzöm.

Szép iskolai gesztenyefák, ti is emlékezzetek ránk...

Dunaújváros, 2019. november 19.

Nagy Ferenc
tanár, „igazgató bácsi”

JULISKA TANÍTÓ NÉNI, AZ EGYKORI DIÁK EMLÉKEZÉSE ISKOLÁJÁRA

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét.”
(Szent-Györgyi Albert)

Somorác Mihályné – tanár, osztályfőnök
Balla Imre – tanár
Zelman Ferenc – tanár
Berényi Istvánné – tanító
Kovács Istvánné – tanító
Császár Mihály – tanító

Kellemes dolog az emlékezés, de nem is olyan könnyű a válogatás, ezért csak néhány dolgot említenék meg. Mintha csak most lett volna, hogy **1960-ban a 8. osztályt az új iskolában kezdhettük el**, ami a falu központjában van, és mindenki számára könnyen megközelíthető. Tetszett nekünk, hogy emeletes, hogy a tantermek tágasak, világosak. Van szertár, még úttörőszoba is. Nagy változás volt ez számunkra. Az eddigi éveket a belmajori iskolában végeztem, ami az otthonomtól elég távol volt. Sárban, hóban gyalog jártunk a járda nélküli utakon. Mégis jó emlékeim vannak ezekről az évekről is, mert együtt mentünk a barátokkal, és jókat beszélgettünk. Az iskolában általában összevonva tanult az 1. és 3., a 2. és 4. osztály és a kisebb létszámú csoportok. Mi a 7. osztályban együtt voltunk a 8. osztályosokkal. Nem volt könnyű a pedagógusok munkája. Egyszerű körülmények között érdekes, tartalmas, eredményes munkát végeztek. Nagy szakértelem, hivatás- és gyerekszeretet, példamutatás kellett hozzá. Azt hiszem, azért is lettem tanító, mert tanulmányaim során mindezt megkaptam iskoláimtól, tanáraimtól.

Az 1960/61. tanév tantestülete:

Takács Mihály – igazgató
Takács Mihályné – tanár
Deli Pál – igazgatóhelyettes
Gáspár Tibor –
Gáspár Tiborné – tanító

Néhány év múlva, mint pedagógus tértem vissza az iskolába. Teljesen más érzés a katedra túlsó oldalán állni! Tanárok, akik engem tanítottak (Kovács Istvánné, Berényi Istvánné, Somorác Mihályné, Deli Pál), kollégáimmá váltak. Szeretettel fogadtak, megosztottuk egymással tapasztalatainkat, ötleteinket; vagy pár jó tanáccsal láttak el. Később én is segítettem a kezdő tanítóknak, tanítottam a tanítványok gyerekeit is. 2007-ben mentem nyugdíjba, és búcsúzó 1. osztályosaim között volt Zsófi unokám is.

Mi, tanítók sokat adunk a munkánk során, abban bízva, hogy adományaink – a tudás, az intelmek, a féltés, a szeretet jó helyre kerülnek, és örömet hoznak. Az évforduló alkalmából kívánok minden pedagógusnak jó egészséget, sok türelmet, jó munkakörülményeket és persze csillogó szemű, érdeklődő diákokat!

**„Vezesd őket, utat ne tévessz,
S magadhoz mindig hű maradj,
Mert élen állsz, és messze látszol,
Sose feledd, példa vagy!”**

(Nagy László)

Besnyő, 2019.

Németh Istvánné Kántor Julianna
Juliska tanító néni

ÜZENET EGYKORI TANÍTVÁNYAIMNAK ÉS SZÜLEINEK, A 75 ÉVES BESNYŐ LAKÓINAK

Kedves Besnyőiek!
Kedves egykori Tanítványaim!

Örömmel tölt el, hogy azt a megtisztelő feladatot kaptam Bakiné Rózsikától, hogy tekintsek vissza a megtett útra, arra a 30 évre, amiről közös emlékeink vannak a besnyőiekkel és egykori tanítványaimmal.

Kezdő pedagógusként, végzett tanítóként **1968 őszén** leszálltam a buszról, és a ligetben játszó hetedikes kislányokkal találkoztam. Kedvesen fogadtak (Hamperger Katika, András Marika, Szajcz Erika, Keszei Editke) és vezettek fel az igazgatói irodába, ahol Deli Pál igazgató és

Matkovics László igazgatóhelyettes közölte: üres tanítói állás nincs, a felsőben kell éneket, biológiát és 5. 6. osztályban matematikát tanítani. Szerencsére a következő tanévben megérkezett a Pataky házaspár, így szakosokhoz kerültek a reál tantárgyak, ami nagy előrelépést jelentett egy falusi iskolában!

Vállaltam a községi könyvtár vezetését, amiért tiszteletdíjat kaptam, és a havonta megjelenő Új Könyvek brosrájából tájékozódtam a világirodalom kötetéről. Szorgalmasan olvastam a regények tartalmát, de csak néha-néha rendelhettem, mert kicsi összeg volt a községi keret.

Ebben az időben jelentkeztem Pécsre a tanári kiegészítő (pedagógia) szakra.

Pár évig az akkor alakuló napközit vezettem. Ez segítség volt azoknak a dolgozó szülőknek, akik nem tudtak felügyeletet biztosítani gyermeküknek a délutáni órákra, és elkészültek a házi feladatok is. Elsőtől nyolcadik osztályig, egy csoportban nehéz volt olyan szabadidős programot biztosítani, hogy minden korosztály kapcsolódhasson, pihenessen a tanulás megkezdéséig. Legtöbbször a ligetbe mentünk, közösen játszottunk, a felsősök pingpongoztak, de télen többször szánkóztunk a Csárda völgyben, vagy csúszkálhattunk az udvari jégen a nagy teleken – mert akkor bizony még voltak – felloccsolták bőségesen vízzel a földet, az megfagyott, így olvadásig ez volt a sport, a szórakozás a „mi jégpályánkon.”

Nyáron Bodajkra vittem a napközis táborba a Gaja-patak mellé gyerekeket, ahol pedagógusok biztosítottak érdekes foglalkozásokat, kirándulásokat, és vidám énekszó mellett, tábortűznél szórakoztatták egymást jeleneteikkel, csatakiáltásaikkal.

Mikor Császár Mihály tanító bácsi elköltözött, akkor kaptam az első osztályomat 39-es létszámmal öt balkezessel! Igazi próbatétel volt, de a kedves szülők segítségével szerintem sikerült a próbát kiállnunk, mert mindegyik tanítványom megtalálta a neki kedvező szakmát, munkahelyet.

Szerettem családlátogatásokra menni – akkor az kötelező volt –, megbeszéltük az esetleges problémákat négy szemközt. Mindig a GYEREK volt a FONTOS! Egész pályafutásom alatt az volt a cél, hogy nekik legyen a lehető legjobb, és ebben igazi segítőtársak voltak az anyukák, apukák, amiért hálás vagyok nekik!

Aki kisebb településen tanított, az tudja, hogy elvárás nemcsak tanítani, hanem a közéletben is részt kell venni. Soha nem okozott gondot az ilyen jellegű munka, aktívan tevékenykedtem kartársaimmal együtt, és örültünk a falu szépítésének, sikereinek. De sok társadalmi munkát végeztünk!

A község vezetése mindig számíthatott az iskola segítségére: szerveztük az állami ünnepélyek műsorait, Matkovics Ili néni lelkes kis csapatával ott volt a névadó ünnepélyeken. Vidám jelmezbálokat tartottunk a Sallai Kultúrházban, ami most már csodás épületegyüttes lett Farkas Lajos jóvoltából (aki szintén a tanítványom volt).

Minden évben mentünk osztálykirándulásokra úgy, hogy a szülők is velünk jöttek, kicsit kikapcsolódhattak gyerekeikkel együtt: állatkert, Kecskemét, Bugacpuszta lovasbemutatóval, Szekszárd, kisvasúttal Gemencre (itt sajnos esős időt fogtunk ki).

Az iskolának kulturális programja volt, hogy vasárnap délelőtti előadásokra bérletet vettünk és rendszeresen eljártunk a gyerekekkel az Operaházba és az Erkel Színházba.

Mindig büszkén és meghatódva hallgatom a Szironta Együttes csengettyű-előadásait. Most is várom a szeptemberi vasárnap estét, mikor az Európai Fesztiválon felcsendül az ő kicsi harangjuk, hogy békét hozzon a szívünkbe! Gratulálok nekik és a felnőtt női együttesüknek, a népdalkörösöknek is!

Úgy tudom, hogy összetartó kis közösség maradt a falu, öröm látni a csodás kis figurákat a téren, olvasni a Besnyői Hírmondóban a cikkeket, és nézni a vidám összejöveletek képeit, amihez Rózsika jóvoltából hozzájutok.

Ha felidézem emlékeimben a 30 esztendőt, soha nem a búcsú jut eszembe – mert sajnos férjem halála és nyugdíjazásom után az elköltözés mellett döntöttem –, hanem az első találkozás és az azt követő sok-sok igyekezetünk, azért, hogy jöjjön a gyerekeknek és minden embernek a jobb, biztonságosabb jövő!

Hogy egy kicsit most a jelenről is írjak – bár erre nem szólt a felkérés – de a 30 év ottlét után úgy éreztem, hogy megbecsültek az emberek, és 1998 őszén Gyálra költöztemkor őszintén sajnálták eljöveteleünket.

Itt is megtaláltam még 10 évig a nyugdíj melletti aktív munkát egy családi napköziben. Barátaimmal színházba járunk, a könyvtár szorgalmas olvasója vagyok, és havonta Irodalmi Salon esteket tartunk.

Krisztina lányoméék Szentendrén laknak, Ákos unokám most kezd a második évet a jogon, Lilla unokám érettségizni fog, és európai bronzéremmel dicsekedhet, mint volt vízilabdázó.

Zoltán fiamékkal lakom egy szép, emeletes, kertes családi házban (külön fogyasztási órákkal). Bence unokám 24 éves lesz, kész dolgozó fiatalember, Eszter unokám most kezdte a második évet gazdálkodási és menedzsment szakon.

Legnagyobb öröm, mikor együtt lehetünk, ilyenkor különösen fáj, hogy a férjem csak távolról láthat minket!

Kedves Besnyőiek!

Harminc év hosszú idő, a legszebb éveink voltak, jól esett az emlékezés: az emlékek csak jöttek, jöttek... Nagyon szerettem Besnyőn élni, a kollégáimmal a falu gyerekeiért fáradozni. A mai napig hálás vagyok, hogy akkor szeretettel befogadtak, rám bízta a gyermekeik oktatását és nevelését, ami csak Önökkel, Veletek együtt, de úgy érzem, sikeres lett!

Kívánok minden jót a falu vezetőinek is, hogy épüljön, szépüljön a lakosság további élete!

Isten éltesse a 75 éves Besnyőt és minden lakóját!

Gyál, 2025. augusztus

Bakos Benjáminné
Bakos tanár néni

Besnyői Hírmondó

Alapító: Besnyő Község Önkormányzata, 2008.
Lapnyilvántartási szám: KÖH 163/479/1/2008.,
OSZK ISSN 2061-0963

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Besnyő

A kiadásért felelős: Fejes Zsuzsanna polgármester
Szerkesztő: Fejes Zsuzsanna

Készült 700 példányban, 2025. szeptember 18-án

Készült: TEXT Nyomdaipari Kft. Dunaújváros
A sokszorosításért felelős: Knyihár Lajos ügyvezető
Megrendelés száma: 4/2025

Szívből megörültem Mátyási Sándorné Éva igazgatónő felkérésének, hogy a jubileumra megjelentetett kiadványukba röviden írjak a zeneiskoláról is. Igaz, nekem nem a beszéd, hanem a zene műveltetése a kenyerem, de igyekeztem eleget tenni szíves felkérésnek.

Besnyő zeneiskoláját **1994. augusztus végén** hoztam létre Fónad Józsefné Nellike polgármester asszony, Baki Ferencné Rózsika iskolaigazgatónő és Csete Béla képviselő úr közbenjárására – a községbe költözésemkor. Előtte 22 évig Szalkszentmártonban, az általam alapított zeneiskolában voltam egyedüli zenetanár, ami később a dunapataji zeneiskola kihelyezett tagozata lett – évente mintegy 30 növendékkel. Besnyőn a szervezett zeneoktatás 15 éven át, nyugállományba helyezésemig tartott – itt is tanévenként 25–30 tanítvánnyal. Mellette minden évben 10–12 fős zeneóvodát indítottam, ami az alapfokú zeneiskolát végzetek rendszeres utánpótlását biztosította. Nagy segítségemre volt ebben Székely Istvánné Kati, egykori óvodavezető, az akkori összes óvónő és dadus közreműködésével. A Besnyői Arany János Általános Iskola volt igazgatónője, Rózsika a zenei tagozat beindításával egyúttal bővítette az általános iskola profilját is – bízva a hosszú távú eredményes együttműködésben, amiből a leendő beiratkozott tanítványok profitálhatnak leginkább. Egy személyben tanítottam heti 2x45 percben – csoportos foglalkozás keretében – kis és nagy előképzőt, szolfézs-zeneelméletet, 2x30 perces egyéni órákban pedig zongorát, furulyát, tangóharmonikát, később szintetizátort, citerát és népdaléneklést is.

Zeneiskolás gyermekeim évente félévkor és a tanév végén – meghívott zenetanárok előtt, zártkörű vizsga előírt keretei között mutatták be tudásuk egy kicsiny részét. Karácsony táján és a tanévvárás közeledtével a hozzátartozóik, illetve az érdeklődő közönség előtt nyilvános koncerten léptek fel a tanultakból kiválasztott 2–3 kedvenc zenedarabjukkal. Más zeneiskoláktól eltérően Besnyőn nemcsak a legjobbak, hanem minden növendékem szerepelt ezeken a hangversenyeken. Szólóhangszereken kívül négykezesekkel, népdalénekléssel, kamarazenei produkciókkal is színesítettük a nyilvános bemutatkozásokat. 2014-től a zenei tagozat citeraegyüttese Szironta néven lépett fel. Tanítványaim határtalan szorgalmára és lelkesedésére alapozva a zenei tagozat 10 éves jubileumára megjelentethettem „A zene örök –+ Musica aeterna” CD-t, amelyen az arra a tanévre beiratkozott összes tanítványom és a végzetek is közreműködtek – válogatás nélkül. Zeneiskola hanghordozója 2000 Ft/db áron most is kapható a besnyői általános iskolában, amelynek bevételét a mindenkori iskolaigazgató döntése szerint használják fel.

telét a mindenkori iskolaigazgató döntése szerint használják fel.

Szorgalmazásomra, szervezésemre a zeneiskolások, zeneovisok nagy része úgy Budapesten, mint vidéken 76 zenei rendezvényre, hangversenyre, operára, zenei előadásokra jutott el az eltelt 15 év alatt. Az akkori mgtsz vezetője, Kereszt Sándor elnök úr térítéses autóbust biztosított a gyermekeknek és érdeklődő szüleiknek. Később a megszűnt lehetőség miatt több hozzátartozó segítségével/autójával jutottunk el ezekre a felejthetetlen eseményekre. A drasztikusan emelkedő jegy- és bérletárak miatt viszont az utóbbi években egyre kevesebben tudtak élni a kitűnő lehetőséggel.

Nyáron zenei táborokat, évente pedig 2–3 napos kirándulást szerveztem részükre. Talán a legemlékezetesebbek egyike az észak-magyarországi 3 napos utunk alkalmával, Aggteleken volt, amikor a cseppkőbarlangban láthattuk a Kékszakállú herceg vára című Bartók-operát. Több jó hangú gyermekem rendszeresen és sikeresen mérettette meg magát az évente megrendezett megyei hangszeres és népdaléneklési versenyen. Hufnágel Mária, Erős Dorottya, Osuszd Otília, Varga Evelin teljesítményének köszönhetően legtöbbször első helyezéssel gazdagodott a zeneiskola hírneve. Majdnem 180 zeneszerető, különféle hangszereken játszani is tudó gyermek végzett a kezem alatt Besnyőn, az Arany János Általános Iskola zenei tagozatán. Ez idő alatt (6–8–10 évi zeneiskolás múlttal) már több tanítványom választott olyan hivatást, ahol a zeneelméleti és hangszeres ismeretük elengedhetetlen tartozéka a jelenlegi munkájuknak, vagy éppen nélkülözhetetlen eleme a hobbijuknak. A zenei tagozat létrehozásakor a tanítványaim körében elsődleges célom az értékes komolyzene megszerettetése, művelése volt. Úgy érzem, és bátran vallhatom is, hogy sikerült. Hab a tortán, hogy a besnyői zenetanulására alapozta jövőjét többek között Madarász Judit, Rácz Krisztina, Nagy Vivien, Varga Evelin, akik óvónő-, ill. tanító-, tanárképző főiskola, Zeneakadémia diplomásként népzzenetanár, énektanár, tanítónő vagy óvónő hivatást választhattak. Az állatorvosként végzett Baki Judit pedig a legapróbbaknak zeneközpontú „Ringató” foglalkozásokat tartott.

2014. december közepe meghatározó mérföldkő volt néhány nagyobb zeneiskolás, és talán egész Besnyő életében. Faragó Viktória, egykori kolléganőm az ottani zeneiskola igazgatónőjeként Dunapatajra várt a templomba – sejtelmesen – meglepetést ígérve. Mivel kb. 40 éven át csodálhattam növendékei közreműködésével a szinte mindig templomi, gyönyörű és színvonalas adventi hangversenyeket, nem értettem a rejtélyt. Műsoruk második része viszont valóban őszinte álmélkodásra késztetett.

Élőben még ehhez hasonlót nem láttam, nem hallottam. A kis és nagy kezek kromatikus hangolású nyeles csengettyűket markoltak, melyek különleges és látványos zenei műfajt/hangzást bújttak tenyereikbe. A szférák zenéjét idéző csilingelő hangok különleges élménnyel szolgáltak a jelenlevőknek. Valósággal ráébresztették a hallgatóságot, köztük engem is arra, hogy a sok kicsiny hangszer valóban a legtisztább közvetítő Ég és Föld között, mivel az összehangolt ujjak mozgása kizárólag nyeles csengettyűkre hangszerelt, gyönyörű harmóniákkal dúsított, többszólamú dallamokat zengett fülünkbe. Magyarországi meghonosítását a XILO-TON Kkt-n belül Balázs Oszkár és Iglicz Sándor zenetanárnak köszönheti a magyar csengettyűzés világa.

A hihetetlenül lenyűgöző élmény után hazatérve azonnal „megfertőztem” a csengettyűjáték lehetőségével pár tanítványomat és érdeklődő felnőttet is. Sólyom Balázs, egykori zeneiskolás közbenjárására a dunajvárosi székhelyű Naboló Bt. megelőlegezte a hangszerek vételárát, amit alig két hónap múlva a Faluházban megtartott első Csengettyűs Bál (2005.) bevételéből rögtön vissza is fi-

zettünk. Az addigi Szironta Citeraegyüttes neve kibővült Szironta Citera- és Csengettyűegyüttesre. Zeneiskolai kereten kívül, heti 10 óra próbával, óradíj nélkül, önzetlenül foglalkoztam velük, plusz rengeteg hétvégi fellépésre vittem az együttest, szállítottam a hangszereket. Azóta már megvalósították egykori álmomat: pályázaton nyert pénzből Amerikában vásároltak többmilliós amerikai harangokat és melody chimes-okat. Az érdeklődők részletesen olvashatnak megjelent kiadványaikban és a www.szironta.hu weboldalon. Az egykori zeneiskolásokból felépült Szironta jelenlegi tagjai (Konkoly Violetta, Germán Márton, Sólyom Balázs, Czumpft Krisztina) továbbra is szárnynak feljebb és feljebb, néha feledve a zenei gyökereket, esetükben a zene szeretetének megalapozóját. Mégis nagyon boldog vagyok, mivel a kezem alól kikerült „zenés” gyermekek mind tudják, hogy ebből a földi világból semmi mást nem vihetnek magukkal, csak azt, ami a szívükbe fér. S ők e téren időben kezdték a gyűjtögetést.

Nyersné Vajda Márta
zenetanár

JUTKA TANÁR NÉNI GONDOLATAI A BESNYŐI ISKOLÁBAN ELTÖLTÖTT ÉVEKRŐL

A 90-es évek elején lettem az iskola pedagógusa, és több mint 20 évig – a nyugdíjazásomig – itt dolgoztam. Városból költöztem ide, ott a Duna partján éltem, csodálatos természet vett körül. Mikor először Besnyőre jöttem, azonnal megragadott a csodálatos fasorral övezett bevezető út, aztán beljebb haladva az iskola előtti, meg a többi liget, a rengeteg fa, hatalmas, zöld lombokkal és a szebbnél szebb, óriási kertek. A zöld iskolaudvar a hatalmas gesztenyefákkal is lenyűgözött. Korábbi iskolámban, a városban salakos, kövezett és bitumenes udvar volt. Sokszor elmeséltem, gyerekek is megkérdezték tőlem, hogy miért lettem pedagógus? Erre az a válaszom, hogy már elsős koromban, mikor a tanító néni fogta a kezemet és úgy rajzoltuk a vonalat az újságpapírra, én eldöntöttem, hogy tanár néni leszek. Az lettem... Mindig szerettem tanulni, szívtam magamba a tudást, a mai napig érdeklődöm a világ dolgai iránt, nem a „szórakoztató”, hanem a tudományos, ismeretterjesztő műsorokat, filmeket, könyveket szeretem. Sokoldalú, művelt ember akartam lenni. Elvégeztem az ország egyik legjobb középiskoláját Budapesten, ezalatt egy csodálatos kollégiumban éltem. Életem máig legszebb időszaka volt, ott életre szóló tapasztalatokat, élményeket kaptam. Hálás vagyok nevelőimnek, diáktársaimnak minden percért, amit együtt töltöttünk. Nincs nap, hogy valamilyen szép emlék ne jutna eszembe a középiskolás éveimből. Pedagógus diplomámat a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szereztem – szintén csodálatosak a főiskolai és kollégiumi emlékeim. A diploma megszerzése után Dunajvárosban helyezkedtem el, nemcsak a város, hanem Közép-Euró-

pa legnagyobb általános iskolájában, és ott tanítottam 17 évig. Két iskolában dolgoztam le az életemet. A második a Besnyői Arany János Általános Iskola. Itt az első pillanattól fogva barátsággal fogadott a tantestület, minden segítséget megkaptam, hogy sikeresen beilleszkedhessek az iskola életébe. Polgármester asszony, Nellike szintén. Igyekeztem kollégáimmal kedves, barátságos, segítőkész lenni, szerettem ebben a tantestületben dolgozni. A „gazdaságis” Erzsikét a gyerekek is nagyon szerették. Az iskolában családias volt a légkör, mindenki mindenkit ismert, és sokkal nagyobb volt a nyugalom, fegyelem, mint a hatalmas városi iskolában. A besnyői „KIS falusi iskolába” rengeteg tapasztalattal, élménnyel, ötlettel érkeztem, ezekből sokat fel tudtam használni, alkalmazni szaktanári, osztályfőnöki, szakköri, diákönkormányzati munkámban. Nagyon szerettem a hivatásomat, mindig szívvel, lélekkel, maximális odaadással, szívesen igyekeztem munkámat végezni, remélem, így érzik ezt azok a diákok is, akiket tanítottam... Szerettem újítani, ötletesen, érdekesen átadni a tananyagot. Kis iskola lévén olyan tárgyakat is tanítottam, amihez nem volt megfelelő képesítesem, de azt is igyekeztem becsületesen végezni. A gyerekeket nem „babusgatóan” szerettem, hanem azzal, hogy a tudásból minél többet adjak nekik, és minél sokoldalúbban, érdekesebben, élményszerűbben dolgozzuk fel a tananyagot. A nehéz körülmények között élő gyerekekre jobban figyeltem, igyekeztem nekik többet segíteni akár a tanórákon, akár a családnak. Középiskolai tapasztalataimból műsorokat írtam, előadtunk pl. farsangokon stb. Mindig nagy sikerünk volt az osztályaimmal. Szerettem dekorá-

ciós munkákat végezni, az iskolát szépítgetni, ezzel is nevelni. Nagyon szerettem „kreatívkodni, kézműveskedni”, újrahasznosított anyagokból különféle ötletes tárgyakat készíteni, tanítványaimat erre nevelni, hiszen ez egyre fontosabbá válik, hogy megóvhassuk Földünket.

Több, mint két évtizedről nehéz röviden beszámolni, sok kedvenc tanítvány nevét is nehéz felsorolni, őket a tabló-

kon láthatják az érdeklődők. Köszönöm, hogy tagja lehettem ennek a tantestületnek, és tanítványaimra is szeretettel gondolok, sikeres, boldog életet kívánok mindenkinek!

Hortiné Tiringner Júlia
nyugdíjas, matematika – műszaki ismeretek
és gyakorlatok szakos tanár

EMLÉKEIM ISKOLÁMRÓL

Az alábbi emlékezést iskolánk egyik diákja készítette, aki 1979-ben fejezte be általános iskolai tanulmányait a Besnyői Állami Általános Iskolában.

Hihetetlen, milyen belső utazáson vesz részt az ember, mielőtt elkezdi leírni emlékeit. Egy hosszú estés moziba váltottam jegyet.

Vissza a gyökerekhez, a gyermekkorhoz... érdekes utazás. Akkor vágjunk bele.

Nagyon régen elkerültem Besnyőről, 1988-ban, most, hogy számolgotok, nem sokkal idősebb a falu nálam.

A mozifilm egy nyugodt idilli képpel indul 1971-ből. Tisztán látom a ligetből, ahogy anyukám és apukám kísért az akkor még szürke épülethez, ami az iskola. Izgalom és kicsi félelem az ismeretlentől van bennem.

Majd felvillannak a tanítási képek, hallom Berényi és Matkovics tanító néni kedves, megnyugtató szavait. Ők vezettek be a számok és betűk világába. Sikeres alapok voltak, hiszen felnőttként is itt maradtam, a számokkal dolgozom könyvelőként.

Az orromban van az osztályterem akkor még olajos padlójának illata, bevallom, ez elkísér. Minden autótankolásnál érzem ezt az illatot egy másodpercre, ahogy visszakerül a tankolópisztoly a helyére.

Felgyorsulnak a képek... az iskolaudvari fogócskák, az udvari ivócsap letámadása visszafelé, Pataky tanár bácsi sportpályán tartott tesiórái után. Az akadályversenyek. Csak a légpuskával ne kellett volna lányként lőni! No, meg az a fránya gránátdobás és medicinlabda... Megjegyzem, volt, akinek ez nagyon ment, a Moldicz Huginak.

A felső osztályok: Felkerültünk az emeletre, amit alsóként csak csodáltunk. Végre lépcsőzhattunk és természetesen a fiúk kipróbálták a korlátot is. Így gyorsabb volt a leérés. Nagyok lettünk, legalábbis ezt gondoltuk. Igazából kinyílt a világ, az új tanárok, a sok új tantárgy a kis falusi gyermeknek információáradat volt, amivel akkor nemigen tudtunk mit kezdeni.

Közben az iskola is megszépült, parkettás burkolatok, új padok és székek kerültek a tantermekbe. A korlátcsúszka után bővült a repertoár: a térden csúszás a lakkozott parkettán a szünetben.

Tanáraink mindennapi okításai, azok későbbi értéke – néhány ezekből:

– Először is osztályfőnökünk fiatalos, csodálatos lendülete és főleg szeretete jut eszembe, no azért az orosz nyelvet is sikerült elfogadtatni, csapatot, osztályt faragott belőlünk.

– A PATAKY házaspár, ők a fogalom. A tanárnő matekórái, a számok csavarása, a képletek megfejtése a logika átadásáról szólt. A tanár úr a szó szoros értelmében a FIZIKA, de komplexen, mind testben és mind tudományban. A foci pályára körbefutása, vagy a télen a tornateremi szekrényugrások bizony kellő állóképességet adtak, majd lefárasztás után elbűvölt bennünket a fizikaóráival, megmagyarázta az erő és ellenállás fogalmát, amit a sportpályán futásakor bizony érzékeltünk is. Nálam az ellenállás volt a nagyobb, mármint a csontjainknak...

– Sárközy tanár néni varázsolt minden kémiaórán, hol füst volt, hol kevertünk, kavartunk valami lötytyökkel és közben ámultunk.

– Somorácz tanár néni pedig a világ minden pontjára elvitt bennünket, vele jártuk be először az egész Földet. Érdekes utazások voltak.

– A végére hagytam, de nem utolsósorban Deli igazgató urat. Ő volt a fix pont, az állandóság az iskolában. Látom magam előtt határozott menését a folyosókon, vagy az udvaron. A szeme mindig rajtunk volt, minden percben nevelt, figyelt. Volt, hogy rendre utasított, a következő percben pedig már a buksinkat simogatta, épp dícsért valamiért. Folyamatos műszakban volt minden nap.

Néhány pillanat, amit most papírra vettem, de elmondhatom, hogy a besnyői iskola egy kis sziget, egy óvó fészek volt számomra, ahonnan könnyű volt elindulni az élet felé, mert adott elég útravalót. Megható volt újra gondolni a nyolc évet, és ez az újragondolás megint újabb erőt, lendületet adott.

Örülök, hogy ezt megtehettem és megoszthattam. Köszönöm.

Velence, 2025.

Szücsné Hambalgó Gyöngyi

GENERÁCIÓK ISKOLÁJA, AMELY ÖSSZEKÖT MÚLTAT S JÖVŐT

Idén szeptemberben lesz éppen 35 éve, hogy félelemmel vegyes izgalommal léptem át az első osztály ajtaját, ahol aztán Matkovics Lászlóné, Ili néni vezetésével indultunk el a betűk és a számok birodalmába. Az ezt követő nyolc év számomra is meghatározó volt, akárcsak minden gyermek számára, aki iskolába kerül. Az akkori diákelet sokban különbözött és sokban hasonlított a maihoz. Emlékszem, alsóban mi még kék iskolai köpenyt hordtunk, de a kicsengetést vagy a vakációt mi is nagyon vártuk, vagy éppen szívesebben kimentünk volna hógolyózni egy-egy téli délutánon a napközis leckeírás helyett.

Az épület maga – bár sokat szépült, csinosodott az elmúlt években –, szürke köves folyosóival ma is visszaidézi a régi időket. Nagy változásokon esett át a mai Faluház, ami akkor még egyszintes, vörös téglás épület volt, és ahol az ebédlő melletti nagyteremben satupadok és szerszámok kaptak helyet, amikkel technikaórán dolgoztunk. Ott volt még a számítógépes terem, ahol – a mai gyerekeknek már elképzelhetetlen módon – kazettáról kellett egy-egy programot vagy játékot feltölteni a komputerre.

Az udvar bokrokkal elkerített részén pedig, ahol most a játszótér van, a gyakorlókertben ismerkedhettünk a nö-

vénytermesztéssel. Iskola után számos szakör közül választhattunk. Érdeklődési körnek megfelelően lehetőség volt ismerkedni a számítógépekkel, sakkal, bélyeggyűjtéssel, társas táncolni, kézimunkázni, tömegsportra járni, vagy éppen az iskolai újságot, az Aranycsengetőt szerkeszteni.

Akárcsak a mai diákok, mi is lelkesen vártuk az iskolai rendezvényeket: a papírgyűjtést, a karácsonyi készülődést, a farsangi bált az egykori kultúrházban, az Arany-hetet. Az év végéhez közeledve a gyermeknap programok jelentettek vidám kikapcsolódást: lekvároskenyér-evő verseny, kockacukortorony-építés, akadályverseny. Volt sok emlékeztető osztálykirándulás, fellépés a majálison, szánkótúra a Csárda-völgybe, és számos emlék, amit mind nehéz lenne felsorolni.

Egy ilyen kis település életében az iskola fontos hely, összeköt múltat és jövőt. Ebbe a hatvan évbe belefért, hogy édesapám, jómagam és a kisfiam ugyanazon falak között tanulhattuk a betűvetést, olvasást, számolást.

Isten éltesse sokáig iskolánkat és a 75 éves Besnyőt!

Andrásiné Dr. Baki Judit Ivett

40 ÉV MARGÓJÁRA

**Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.**

**Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűn állni meg Isten s ember előtt.**

(Ady Endre)

1973. év szeptemberében érkeztem meg a Besnyői Állami Általános Iskolába. A tanítási év hétfőn, szeptember 3-án, a tanévnyitóval indult, és 4-én volt az első tanítási nap. Félénken, szorongva léptem be az első órára, amely a 7. osztályban egy magyar irodalom óra volt. Akkor még nem gondoltam, hogy a most hatvanéves iskolában megtalálom második otthonomat, és itt töltök majd több, mint negyven évet.

Deli Pál igazgató bácsi, Matkovics László igazgatóhelyettes, Bakos Benjáminné, Berényi Istvánné, Császár Mihály, Kovács Istvánné, Matkovics Lászlóné tanítók, és a felső tagozat tanárai: Lencsésné Malomvári Klára, Pataky Csaba, Pataky Csabáné és Somorácz Mihályné fogadtak nagy

szeretettel. Később csatlakozott a tantestülethez Németh Istvánné tanítónő. Tőlük tanultam meg a gyermeki személyiség szeretetét, a pedagógusi alázatot, a munka iránti elkötelezettséget, azokat a módszereket, amelyek végigkísérték pedagógusi munkámat. Hálával, tisztelettel és szeretettel emlékezem rájuk. Sajnos közülük már többen nincsenek köztünk. Legyen ez a pár sor méltó emlékezés és köszönet, hiszen szakmai tudásukkal, lelkiismeretes munkájukkal hosszú éveken át megalapozták a besnyői tanulók tudását, amelyre építették jövőjüket.

Bizony, akkor még az őszi tanítási napokat nemcsak tanítással töltöttük, hanem az időnyhez kapcsolódó mezőgazdasági munkán vettek részt a felső évfolyamosok, több napon keresztül, a helyi termelőségvetkezet földjein. Répát, kukoricát, napraforgófejeket gyűjtöttük, amit a gépek elhagytak, no meg szilvaszedés is volt. Az akkori gyerekek már iskoláskorban „belekóstoltak” a fizikai munkába, és persze keresetet is kaptak munkájukért. Rádásul ekkor még szombaton is jártunk iskolába.

Az iskolai élet tartalmát, követelményeit a Tanterv és utasítás dokumentum határozta meg. Majd egyre újabb

és más tartalmú dokumentumok léptek életbe. Részesen voltam a tananyagcsökkentésnek, majd a tantestületnek ki kellett dolgoznia helyi tantervét és szervezeti és működési szabályzatát, pedagógiai programját.

A rendszerváltást megelőző években a gyermekek iskolán kívüli szabadidős tevékenységét az úttörőszervezet irányította. Mi voltunk a 2681. számú Arany János Úttörőcsapat. Évről évre újabb és újabb érdekes programokat biztosított ez a gyerekeknek. Ezekről az évekről a még fellelhető rajnaplók és őrsi naplók tanúskodnak. Nem térkép e táj, A tettek beszélnek, A mi világunkért, Örizz a lángot! Együtt egymásért! Ép testben ép lélek – ilyen és ehhez hasonló jelmonddal indult egy-egy mozgalmi év. Egykori osztályom rajnaplóját a mai napig féltve őrzöm, és boldogan nézegetjük az osztálytalálkozókon.

A gyermekek bekapcsolódtak a közéletbe is, röpködtek a gondolatok, javaslatok a diákszemélyiség ülésén. Szinte minden napra jutott egy-egy szakkör is, amely a tehetséges gyermekek foglalkoztatását, tudásuk gyarapítását szolgálta. Így jutottak el tanulónk az országos tanulmányi versenyekre. Népszerű volt a tömegsport foglalkozás is. Itt mindenképpen meg kell említenem az 1978-as esztendőt, amikor iskolánk focicsapata az ország legjobb hat csapata közé került. „Kis csapat nagy napjai” címmel jelent meg róluk cikk a megyei újságban.

Akkor még igen csekély számú gyermekfolyóirat volt: a legkisebbek a Dörmögő Dörmötört, az alsósok a Kisdobos, a felsősök a Pajtás újságot olvashatták. Igen nagy szenzáció volt, mikor színes lett a Pajtás újság.

Aztán a társadalmi változások változást hoztak az iskolák életébe is. 1990-ben iskolánk felvette Arany János költő nevét. A szabadidős programok már ennek jegyében zajlottak. Az „Arany-hét” mindig hozott valami érdekes programot, amely szórakoztatva bővítette a tanulók tudását, melynek hagyományát a mai napig ápolják.

Ehhez kapcsolódott az Arany emléklapok átadása a legkiválóbb diákjainknak és a nyugdíjba vonuló pedagógusoknak.

Legfontosabb feladatunk a tovább bővíthető tudás átadása volt, a hatékony tanórák és az élményt adó szabadidős foglalkozások szervezése. Ezek voltak a hétköznapiak, amelyek mellé kapcsolódtak az ünnepeink. Méltóképpen megemlékeztünk ünnepeinkről,

felelevenítve a hozzájuk tartozó népszokásokat. Üztük a telet, farsangoltunk, köszöntöttük a tavaszt a Madarak és fák napjával, festettünk húsvéti tojást, ültettünk fákat, virágot a Föld napján, ünnepeltük az édesanyákat.

Igen emlékeztetnek a tanár-diák focik, a lisztfújás a gyermeknapon, az őszi akadályversenyek, a télapóvárás, az adventi készülődés, a Luca-napi vásárok és a fenyő-ünnep. Emlékeztetnek a nyári kézművestáborok, melyek keretében igen kellemes napokat töltöttünk együtt a tanulókkal, többféle kézműves kismesterséget megtanultunk. Sőt sátroráztunk az iskola udvarán!

Új és szép feladatot jelentett a zeneoktatás bevezetése. A gyermekek közel egyharmada magas színvonalú zeneoktatásban részesült közel 15 éven át. Ezért elismerés és köszönet Nyersné Vajda Márta zenetanárnak, akinek egykori tanítványai már tengeren túl is ismert Szironta Egyesület aktív tagjai.

Szívet melengető érzés volt, és munkánk elismerése is egyben, amikor az egykori tanítványok közül többen is pedagógus kollégáink lettek. Sajnálatos, hogy közülük csak egy fő tanít iskolánkban.

Iskolánk működéséhez, a programok megvalósításához első segítőnk az önkormányzat, ill. elődje a községi tanács volt. Iskolánk léte, jelenlegi állapota nekik köszönhető. 2013-tól az intézményfenntartói feladatokat a Klebersberg Központ látja el.

Velünk voltak a gyerekek, hiszen nekik, róluk szólt az iskolai élet, és mögöttük a sok lelkesen segítő szülő, akiknek ezúton is hála és köszönet. Aztán a ballagások, a meghitt szerenádok, búcsúzások, tanévzárók, nyugdíjazások a legszebb és legfájdalmasabb pillanatok. Kilenc pedagógus kollégámat búcsúztattam el, akik mindannyian több, mint harminc éven át tanítottak iskolánkban.

Emlékek, melyek mögött gyermekarcok, fénlékek, csodálkozók, érdeklődők, az újra, a szépre, a jóra nyitottak. És mindegyiktől tanultam, kaptam valami útravalót én is, ami segített évről évre megújulni a pedagógus pályán és életem „élet-csatáit” megvívni, szeptemberben mindig új erőt adtak.

Az idő megállíthatatlan, változásokat és újabb tanítványokat és pedagógusokat hozott és hoz.

A kisiskolás felnőtt, majd kisgyermekét hozza már iskolába, de többen már unokájukat kísérik egykori iskolájukba, és átadják emlékeiket az utódoknak. Öröm volt tanítani egy-egy családból három nemzedéket is, sőt volt, hogy a nagymama és az unoka osztályfőnöke is lehettem.

Köszönöm a BESNYŐI EMBEREKNEK, hogy fél évszázaddal ezelőtt, olyan szeretettel fogadtak, amelyet a mai napig érzek. TANÍTVÁNYAIMNAK és SZÜLEIKNEK KÖSZÖNÖM az együtt töltött órákat, a bizalmat, a meghitt beszélgetéseket a közös szép éveket, és a sorsnak, hogy negyvenhárom évig tanítottam iskolánkban, és húsz tanéven keresztül a most hatvanöt éves iskola igazgatója lehettem.

Köszönöm PEDAGÓGUS KOLLÉGÁIMNAK az együtt töltött éveket, hálával tartozom azoknak, akik hosszú éveken át nyugdíjba vonulásukig lelkiismeretesen, nagy hivatástudattal végezték munkájukat, akik mellettem voltak életem nagy csatáiban is, így az iskola valóban a második otthonom volt.

Emlékezésem Arany János soraival zárom, amelyekkel sok éven át útjukra bocsájtottuk a ballagókat:

**Legnagyobb cél pedig itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben."**

(Arany János)

Baki Ferencné
Szűcs tanár néni

NÉPKÖNYVTÁR – KÖZSÉGI KÖNYVTÁR – KÖNYVTÁRI INFORMÁCIÓS ÉS KÖZÖSSÉGI HELY

**„A könyvtár a szellemi táplálék tárháza,
a nemzetek tudományos életének krónikája.
Mindenütt és mindenkor a könyvtárak kincseiben
tükröződik vissza az illető nemzet műveltségi
mintája.”**
(Wartha Vince)

Rövid áttekintés az 1950 előtti népkönyvtárakról az egykori pusztákon

1896 „Gróf Wimpffen Siegfridné népkönyvtárt alapított Alsóbesenyőn.”

1902 „A gróf Wimpffen Siegfridné által alapított népkönyvtár állománya 250 füzet, egy szekrényben elhelyezve. Kikölcsönzés céljából minden délután az iskolai előadás után egy fél óráig nyitva állt. Ebben az évben 195 füzetet kölcsönöztek ki. Ismert könyvtáros: Balla János tanító (1902–1912).”

1909 „A gróf Wimpffen Siegfridné által alapított ifjúsági könyvtár állománya ekkor 165 kötet, az alsóbesenyői iskola egyik tantermében elhelyezve. Kölcsönzés céljából az iskolai ifjúság részére mindenkor díjtalanul rendelkezésre állt. Ebben az évben 101 olvasó 142 kötetet kölcsönözött ki.”

1912 „A gróf Wimpffen Siegfridné által alapított ifjúsági könyvtár állománya 189 kötet, a római katolikus iskolában elhelyezve. Volt írott katalógusa, kölcsönzés céljából minden nap rendelkezésre állt. Ebben az évben 127-en 147 kötetet kölcsönöztek ki.”

1949 „A földműves-szövetkezet könyvtára megfelelőnek tűnt a község lakosainak könyvtári ellátására.”

Könyvtári ellátás Besenyőn 1950-től napjainkig

1950. február „Könczöl Imre, Fejér megyei népnevelési ügyvezető megkezdte a körzeti rendszerbe tartozó népkönyvtár szervezését. A könyvtár javasolt helye: általános iskola. Javasolt könyvtáros: Malázsik Magda, 21 éves tanítónő, segédkönyvtáros Fügedi István 18 éves.”

1950. május 1. „A Fehérvári Napló 1950. március 19-i közlésével ellentétben a körzeti rendszerbe tartozó, 150 kötetes népkönyvtárt nem avatták fel április 4-én. Ennek oka az volt, hogy a Népkönyvtári Központ a Besenyőre

címzett könyvszállítmányát visszakapta azzal, hogy a címzés hibás, ugyanis a néhány hónapja Besenyő néven alakult telepés községet a posta még Ercsi-Göböljárás néven tartotta nyilván. A másodszori postára adást követően, április 12-én érkezett meg a könyvszekrény és a könyvanyag. Az avatást május 1-re tűzték ki. A könyvtár minden vasárnap délután 2-től 6-ig tartott nyitva.” (Az első levéltári bejegyzésekben 1950-ben Besenyő néven szerepelt falunk, aztán lett Besenyő.)

1950. október „Az e havi könyvtári adatszolgáltatás szerint a körzeti rendszerbe tartozó népkönyvtár kezelője a 14 éves Klein István, aki az 1948-ban kapott községi könyvtárt is kezelte.”

1951. január 13. „A Székesfehérvári Körzeti Könyvtár vezetőjének e napon kelt jelentése szerint a körzeti rendszerbe tartozó népkönyvtár iskolában volt elhelyezve.”

1952. július „Ebben az időszakban a Besenyői Földműves-szövetkezetnek is volt könyvtára.”

1953-ban a Népkönyvtárat Schlitter Adél és Kovács Istvánné tanítók vezették. Felsőbesenyőn fiókkönyvtár működött.

1954. szeptember 15-én készült átadási jegyzőkönyv szerint 254 kötete volt a könyvtárnak. Hajnal József tanár lett az új könyvtáros, illetve Schlitter Adél tanítónő látta el még a könyvtárosi teendőket.

1957. május „Ünnepélyesen felavatták a Sallai Termelőszövetkezet új művelődési otthonát, amelyben a színháztermen kívül játékszoba, könyvtárhelyiség, büfé állt a szórakozni vágyók rendelkezésére. Ekkor az olvasók száma 200 fő volt.”

1959. január „A községi könyvtár állománya ekkor 940 kötet volt, fejlesztésére tízezer forintot fordítanak az 1959-es községfejlesztési alapból.”

1961-ben Pacskó Mihály volt a könyvtáros.

1962-től 1965-ig a könyvtárosok Gáspár Tibor és felesége tanítók voltak.

1966-ban Császár Mihály tanító bácsi látta el a könyvtárosi feladatokat.

1967-1973-ig Kántor Julianna (Németh Istvánné), majd Bakos Benjáminné tanítónők voltak a könyvtárosaink.

1973. októberétől 1977 őszéig Lencsés Gábor népművelő vezette a kultúrházat és a benne működő könyvtárat is. **1977-től 1979-ig** könyvtárosi és közművelődési feladatokat látott el Sokhegyiné Kovács Rozália.

1980-tól 1990-ig Pataky Csaba tanár úr volt a könyvtár vezetője, amely ekkor még a kultúrház épületében működött.

1991-től Schillingerné Lencsés Andrea kapta meg a könyvtárosi feladatokat. Ekkor került a könyvtár a tsz-iroda udvarán levő faházba. Andrea könyvtárosi feladatai mellett az ekkoriban megalakult ifjúsági klubnak is lelkes szervezője volt.

2000-tól 2005-ig Szöllösi Anna tanítónő volt a könyvtárosunk. Ezekben az években került a könyvtári állomány a jelenlegi helyére, a Faluházba.

2006-ban Hordósné Ruszó Mónika volt a könyvtáros.

Ezt követően könyvtáros nélkül maradt a könyvtár, és az iskola pedagógusai velem együtt önként, önzetlenül, szabadidejükben vállalták a kölcsönzés biztosítását kéresemre. Aztán ez a feladat, amelyet szívesen végeztem, valahogy rám maradt. Ekkor nem igazán volt új könyvbeszerzés, csupán a kölcsönzést biztosította a könyvtár. A kötelező adminisztrációs feladatokat elláttam.

2015-től napjainkig

2015. januárjában a Besnyői Községi Könyvtár csatlakozott a könyvtári szolgáltatórendszerhez. Ettől az évtől heti 6 órában önkormányzati megbízással történik a könyvtári feladatok ellátása. A székesfehérvári Vörösmarty Mihály Könyvtár szolgáltatóhelye lettünk: Könyvtári, Információs és Közösségi Hely. A Vörösmarty Könyvtár által negyedévente új könyveket kapunk, könyvtári rendezvényekhez anyagi támogatást és tárgyi eszközöket (számítógép,

nyomtató, projektor, könyvtári bútorok). Besnyő község önkormányzata biztosítja a működési feltételeket.

Évente rendszeresen kapcsolódik a könyvtár az országos könyvtári rendezvényekhez: Internet Fiesta, Posztolj verset! Országos Könyvtári Napok, író-olvasó találkozók, kiállítások megrendezésére kerül sor, hetente háromszor biztosított a kölcsönzés, és legalább 5–10 program várja az olvasókat. Az elmúlt években többször volt olvasótábor gyermekek részére. A könyvtár látogatói többségében gyermekek, így számukra szerveződik a programok nagy része. 1957-ben 200 fő volt a beiratkozott olvasók száma, sajnos napjainkban lényegesen kevesebb. A saját könyvállomány pedig több, mint 6000 darab, az 1959-es adat többszöröse, de a digitalizált világunkban egyre kevesebben olvasnak hagyományos könyveket.

„A könyv a legnagyobb varázslat, minden csoda benne van, ami eddig volt s ami ezután lesz... mert aki olvas, az szabad lesz, megismerve mások gondolatait, szabadon választhat, kialakíthatja a saját gondolatait, összemérheti őket, veszthet és győzhet, okulhat és javíthat, ahogy méltó az emberhez. Ugye milyen egyszerű, csak meg kell tanulni az ábécét, és olvasni kell.” (Csukás István)

Baki Ferencné
megbízott könyvtáros

Forrás:

- Kégli Ferenc: Fejér megyei települések könyvtártörténeti kronológiája 1030-as évektől 1960 végéig;
- Kégli Ferenc: Függelék Közlemények és iratok a Fejér megyei települések nyilvános könyvtárainak alapításáról 1950–1952;
- A besnyői könyvtárban található régi iratok, leltárkönyvek.

BESNYŐI HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY

**„A múltat nem tudjuk megváltoztatni,
de meg tudjuk ismerni.**

**A jövőt meg tudjuk változtatni,
de nem tudjuk megismerni.”**

(Teller Ede)

Településünk 75 éves múltjának megismeréséhez mindenképpen meg kell említenünk a helytörténeti gyűjteményt, hiszen egy-egy tárgy, egy-egy fénykép a múltból mesél nekünk és utódainknak. A gyűjtemény megalakulásának körülményeiről, **Szuszán Jánosné Jolikt, a Besnyői Népdalkör vezetőjét** kerestem meg, aki legilletékesebb ebben a témában, és a hagyományápolás önkéntes és igen elkötelezett híve már igen hosszú idő óta. Bizonyítja ezt, az is, hogy a népdalkört immár 34 éve vezeti, amelynek tagjai a zenei hagyományok ápolásában is jeleskednek. Az évforduló kapcsán bátorkodom megjegyezni, hogy ő azok közül való, akik az elmúlt 75 év minden történésének szem- és fültanúi voltak Besnyőn, hiszen életének hetvenöt éve Besnyőn zajlott.

– A helytörténeti gyűjtemény létrejöttének eszmei elindítója **Fónad Józsefné** egykori polgármester volt. 1996. április 29-től május 12-ig a község háza tanácstermében rendeztük meg az igen nagy sikerű, sokakat érdeklő helytörténeti kiállítást **Nellike** ötlete alapján, amelyet **Fűrész Gyula** bácsi nyitott meg, aki az **Iváncsai Helytörténeti Gyűjteményt** létrehozta. Az ő munkája a **Summások, aratók, vendélek** című könyv, melyben Besnyő helytörténetével is foglalkozik. A kiállítás bemutatta a múltbeli emlékeinket, az itt élők alkotásait és az intézményeink életét. Ekkor igen sok értékes tárgyat állítottunk ki. Mindannyiunkban felmerült a gondolat: Ezeket a tárgyakat, dokumentumokat meg kell menteni utódainknak! Ezután evidencia volt, hogy hozzunk létre egy helytörténeti gyűjteményt. Erről az eseményről emlékkönyv is készült, mely a gyűjteményünkben megnézhető.

1996 után mindegyik községi vezető számára fontos volt a gyűjtemény létrehozása, folyamatosan pályáztunk, miközben egyre több tárgyi emléket ajánlottak fel. A folyamatosan gyarapodó tárgyak sora aztán LEADER pályázati segítséggel kerülhetett a mostani helyére. **2009-ben, a falunapon**

volt a Helytörténeti Gyűjtemény avatása, mely az egykori termelőszövetkezetünk felújított irodájában kapott helyet. Az avatóünnepségen Ecsődi László, akkori országgyűlési képviselőnk, aki lelkes támogatója volt az ügynek és Fejes Zsuzsanna polgármester asszony vágta át a szalagot. Az ünnepségen Bircsák Lajosné, az Iváncsai Helytörténeti Múzeum vezetője is jelen volt. Köszöntötte a megjelenteket, és méltatta a gyűjtők munkáját. A gyűjtemény létrehozásában sok segítséget nyújtott Petkes András képviselő és fia és Nagyné Farcalasz Vasziliki alpolgármester is. A gyűjtemény leltárba vételét, a tárgyak elhelyezését, gyűjtését a lelkes népdalköri tagok önkéntes munkában végezték. Nagy szeretettel és hozzáértéssel válogatták össze a lakosság által megőrzött és felajánlott tárgyakat, dokumentumokat. Azóta is, immáron 16 éve gondozói a gyűjteménynek, ahol a kiállított tárgyak

és fotók a község múltját idézik azon tárgyak által, amelyeket elődjaink és a Bodonyból idetelepedő summások hoztak, ill. használtak.

Települési rendezvényekre idelátogató vendégeink, az egykori Besnyőn élők, az iskola tanulói számára, a közelmúltban idetelepedők és Besnyő múltját megismerni vágyók részére szívesen tartunk egy kis múltidézt, hagyományaink felelevenítését a kiállítás megtekintése során.

A Helytörténeti Gyűjtemény Besnyőn a Petőfi Sándor utca 5. szám alatti épületben, a posta és a gyógyszertár mellett található, ahova szeretettel várjuk az érdeklődőket.

„Minden a múltból ered. Ez az a kút, ahonnan merítesz.”

A Helytörténeti Gyűjtemény létrejöttéről
Szuszán Jánosné mesélt

Emlékeztetőül

A TAVALYI ÉVBEN MEGVÁLTOZOTT A TŰZGYÚJTÁS RENDJE BESNYŐN

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosokat, hogy Besnyő Község Önkormányzat Képviselő-testülete a 2024.11.12. napján tartott képviselő-testületi ülésen módosította „A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának és igénybevételének, valamint a közterület tisztán tartásának helyi sza-

bályairól” szóló 13/2015 (IX. 15.) önkormányzati rendelet Növényi hulladékok égetésére vonatkozó részét. Az új szabályozás alapján a levegő tisztaságának, valamint a lakosság egészségének védelme érdekében az avar és kerti hulladék égetése

KIZÁRÓLAG AZ ALÁBBI IDŐPONTOKBAN ENGEDÉLYEZETT:

- ✓ Március 01. naptól április 30. napig terjedő időszakban péntekenként 16.00 órától 22.00 óráig,
- ✓ Szeptember 15. naptól november 15. napig terjedő időszakban péntekenként 16.00 órától 22.00 óráig.

TILOS AZ AVAR ÉS KERTI HULLADÉK ÉGETÉSE:

- ✓ Januárban, februárban, májusban, júniusban, júliusban, augusztusban, szeptember 01. naptól szeptember 15. napig, november 16. naptól november 30. napig és decemberben.
- ✓ Ünnepnapiokon, valamint a fent meghatározott időponttól eltérő időpontban.

A tűzvédelmi szabályok megszegése esetén annak súlyosságát és következményeit mérlegelve a felelős személy(ek)el szemben a tűzvédelmi hatóság (katasztrófavédelem) tűzvédelmi bírságot szabhat ki.

MEGHÍVÓ

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk
szeptember 27-én szombaton 16.30-tól
az iskola udvarára (Besnyő, Iskola köz 1.) szervezett

szüreti rendezvényre

és

Szent Mihály-napi máglyagyújtásra.

PROGRAM

- 16.30-17.00** Madárijesztő-szépségversenyre készített
madárijesztők benevezése
- 17.00 órától** Játékbörze a Besnyői Iskoláért Alapítvány
szervezésében
- 17.30-tól** Óvodásaink és Iskolásaink táncbemutatója
- 18.30-tól** LED zsonglőr műsor
- 19.10-től** Tűzzsonglőr műsor az Artist Company
művészeinek előadásában
- 19.40-kor** a Madárijesztő-szépségverseny eredményének
kihirdetése
- 20.00 órakor** meggyújtjuk a máglyát
- 20.30-tól** hajnal 3 óráig utcabál (sátorral készülünk)

A zenéről és a jó hangulatról **Lédeczi Szilveszter és együttese**
gondoskodik.

A **Duna-menti Szent Orbán Borrend** adonyi borászainak
borkóstolójával, a helyi kemencében sült langallóval
és szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Szervező:

Besnyő Község
Önkormányzata

(A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!)

